

Liahona

Rättfärdiga
kvinnors
inflytande, s 2

Hur man blir missionär, s 26–35

Ett generalkonferenstal som
förändrade mitt liv, s 36

Vittnesbörd i ett tält, s LS4

Vuxna

BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

- 2 **Rättfärdiga kvinnors inflytande**
Dieter F Uchtdorf

BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP

- 25 **Förstå och följ Kristi evangelium**

ARTIKLAR

- 8 **En familjs arv av tjänande** Don L Searle
Trofast tjänande har berört fem generationer i en paraguayansk släkt.
- 18 **Ett mönster för uppenbarelse: De sjuttios historia**
Earl C Tingey
De sjuttios historia visar hur Herren uppenbarar sin vilja för kyrkan.
- 36 **Fyra tal, fyra förändrade liv**
Fyra medlemmar berättar hur generalkonferensen har välsignat dem.

AVDELNINGAR

- 40 **Budskap från Läran och förbunden: Det här är vår religion, att rädda själar** Erich W Kopischke
Kyrkans medlemmar har en plikt att rädda personer i andlig och fysisk nöd.
- 44 **Sista dagars heliga berättar**
Valet mellan fästmö och kyrkan; Minnen av far; President Hinckleys uppmaning; Den varnande rösten.
- 48 **Hur du kan använda det här numret**
Förslag till familjens hemafton och ämnen i det här numret.

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Till Guds behag*, av Simon Dewey.
Baksida: Fotoillustration Jerry Garns.

Ungdomar

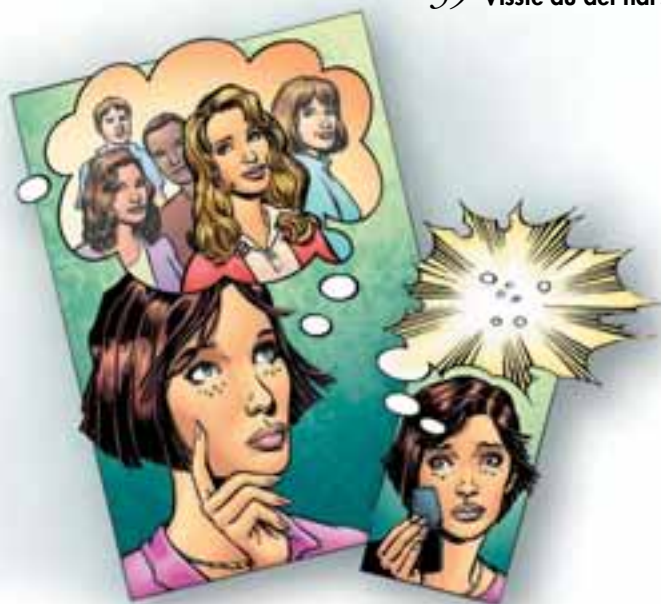
ARTIKLAR

- 14 **Tempeltonåringar i Aberdeen** Paul VanDenBerghe
Ungdomar i Aberdeens stav i Skottland ser hela året fram emot sitt årliga besök i templet.
- 26 **Varför utför vi missionsarbete?** Dallin H Oaks
Vi predikar och undervisar inte bara för att övertala människor att leva bättre liv. Det är viktigt, men vi har mer att erbjuda.
- 28 **Vem är redo?** Allison Lee Burton
Meningen att dela med mig av evangeliet till en vän ledde inte till det jag trodde.
- 31 **Dina vänner blir ofta som du**
José María Marquez Blanco
Om vi lever efter evangeliet ser andra skillnaden hos oss.

AVDELNINGAR

- 13 **Korta budskap**
En oväntad lärdom från Mormons bok.
- 32 **Evangelieklassiker: Dopet kommer först**
David B Haight
Eviga familjer beseglas i templet, men dopet kommer först.
- 35 **Affisch: Låt oss ge dig en hjälpande hand**

- 39 **Visste du det här?**

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvarum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Spencer J. Condie

Rådgivande: Keith K. Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B. Pieper

Verkställande direktör: David L. Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D. Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R. Layborg

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Jennifer L. Greenwood,

Adam C. Olson

Medredaktör: Ryan Carr

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: David A. Edwards, Matthew D. Flitton,
LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey,
Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle,
Janet Thomas, Paul VanDerBerghe, Julie Wardell

Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafisk chef: M. M. Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R. Arroyo, Collette
Nebecker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Randy J. Benson

Översättning: Claes-Göran Edlund

För prenumeration och priser utanför Förenata staterna och Kanada,
kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller
grensledare.

Ansvaret utgivare för Kyrkorytt: Gösta Kärlof
Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din

enhetstidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.

Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en
helsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto) och
betalas till pg 2609353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och frågor till *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller sänd e-post: liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, filipinska, finska,
franska, grekiska, haitiska, hindi, holländska, isländska, indonesiska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribatiska, koreanska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoaanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska,
ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Tryckt i
Förenata staterna.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt bruk,
som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.liahona.lds.org.

For Readers in the United States and Canada:

September 2009 Vol. 133 No. 9, LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt
Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and new
address must be included. Send USA and Canadian subscriptions
to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Barn

KOM LYSSNA TILL EN PROFETS RÖST

LS2 Visa kärleken i ditt hjärta Thomas S. Monson

ARTIKLAR

LS4 Historier och vittnesbörd i ett tält Brett Nielson

LS10 Lucy blir tröstad Julianne Donaldson

AVDELNINGAR

LS6 Från profeten Joseph Smiths liv: Inspiration
till en profet

LS8 Samlingsstunden: Profeterna lär mig hur jag kan
stärka min familj Cheryl Esplin

LS12 Roliga sidan: Möte med
missionärerna

Arie Van De Graaff

LS13 För små vänner:
Missionsförberedelser
Val Chadwick Bagley

LS14 Vänner emellan: Hur man
behandlar andra Francisco J. Viñas

LS16 Färgläggningssidan

LILLA STJÄRNAN,
OMSLAGET
Illustration Scott Greer.

Se om du kan
hitta den engelska
VDR-ringen som
är gömd i det här
numret. Välj rätt
sida!

Brev till redaktionen

En andlig skatt

När jag blev medlem i kyrkan var jag inte intresserad av att prenumerera på *Liahona*. Sedan blev jag mindre aktiv en tid. När jag satte upp ett mål att åter bli aktiv i kyrkan började jag prenumerera på *Liahona*. Det var då jag insåg vilken andlig skatt jag hade gått miste om. Den här tidningen innehåller inte bara information från kyrkan utan är en kommunikationskanal mellan medlemmarna som gör det möjligt att bära vittnesbörd, berätta om upplevelser och ge budskap och råd för vår tid. Tidningen innehåller lärdomar som kan tillämpas dagligen.
Cláudia Souza Alencar, Brasilien

Uppmuntrande och lärorik

Jag är inte medlem i er kyrka men jag känner att *Liahona*, som jag har fått av en vän på jobbet, uppmuntrar mig. Den är också mycket lärorik, särskilt för barn och ungdomar. Och den hjälper mig också. Jag tycker om artiklarna från vanliga medlemmar som berättar om upplevelser de haft som stärkt deras tro. Jag är särskilt fascinerad av illustrationerna. De görs så tydliga och uttrycksfulla. Så låt mig säga: Bra gjort och tack så mycket!

Beatrice Karrer Ulrich, Tyskland

Skicka kommentarer och förslag till liahona@ldschurch.org. De brev som publiceras kan komma att förkortas eller förtydligas.

Rättfärdiga kvinnors inflytande

PRESIDENT DIETER F UCHTDORF

andre rådgivare i det första presidentskapet

Skrifterna innehåller namn på flera kvinnor som har välsignat enskilda och generationer med sina andliga gåvor. Eva, mor till allt levande; Sara; Rebecca; Rakel; Marta; Elisabet och Maria, Frälsarens mor, kommer alltid att hedras och ihågkommas. I skrifterna nämns också kvinnor vars namn är okända för oss men som välsignar vårt liv genom sitt exempel och sina lärdomar, till exempel kvinnan från Samarien som Jesus träffade vid Sykars brunn (se Joh 4), den idealiska hustrun och modern som beskrivs i Ordspråksboken 31 och den trofasta kvinnan som botades genom att enbart röra vid Frälsarens kläder. (Se Mark 5:25–34.)

När vi ser på den här jordens historia och den återställda Jesu Kristi kyrkas historia blir det tydligt att kvinnor har en särskild plats i vår Faders plan för hans barns eviga lycka och välfärd.

Jag hoppas att mina kära systrar runtom i världen — far- och mormödrar, mödrar, fastrar och mostrar och vänner — aldrig underskattar kraften i sitt goda inflytande, särskilt när det gäller våra dyrbara barn och ungdomar!

President Heber J Grant (1856–1945) sade:

”Utan hängivenheten och det säkra vittnesbördet om den levande Guden i våra mödrars hjärtan skulle den här kyrkan dö.”¹ Och författaren till Ordspråksboken sade: ”Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej av från den när han blir gammal.” (Ords 22:6)

President Gordon B Hinckley rådde kvinnorna i kyrkan:

”Det är så oerhört viktigt att kyrkans kvinnor står starkt och orubbligt för det som är rätt och tillbörligt enligt Herrens plan ...

Vi kallar kyrkans kvinnor att stå tillsammans för rättfärdighet. De måste börja i sina egna hem. De kan undervisa om det i sina lektioner. De kan ge röst åt det i sina samhällen.”²

Det finns ett talesätt som säger att stora dörrar rör sig på små gångjärn. Systrar, ert exempel i fråga om sådant som till synes är litet gör stor skillnad i våra ungdomars liv. Era kläder och ert utseende, ert sätt att tala, ert sätt att be, ert sätt att bära vittnesbörd, ert sätt att leva varje dag gör skillnad. Det handlar bland annat om vilka teveprogram ni tittar på, vilken musik ni föredrar och hur ni använder Internet. Om ni tycker om att

Kvinnor har en särskild plats i vår Faders plan för sina barns eviga lycka och välfärd.

sig genom Guds Ande.

Hon var den ödmjukaste bland de ödmjuka, den visaste bland de visa, för hon var tillräckligt villig och ren för att tro när Gud talade.

Hon döptes den 7 november 1954. Bara några veckor efter dopet ombads hon av missionären som döpte henne att skriva ner sitt vittnesbörd. Missionären ville använda hennes vittnesbörd i sin undervisning för att hjälpa andra känna omvändelsens sanna anda.

Som tur var behöll missionären det handskrivna originalet i över 40 år och lämnade sedan tillbaka det till henne som en mycket speciell och kärleksfull gåva.

Kyrkans kvinnors liv är måktiga vittnen om att Herrens andliga gåvor, löften och välsignelser ges till alla som kvalificerar sig, "så att alla ... kan få nytta därav".

besöka templet kommer ungdomarna som värdesätter ert exempel också att tycka om det. Om ni anpassar er garderob efter tempelklädnaden och inte tvärtom så ser de vad ni anser är viktigt och lär av er.

Ni är underbara systrar och stora föredömen. Våra ungdomar välsignas av er och Herren älskar er för det.

Ett exempel på tro

Jag vill berätta lite om syster Carmen Reich, min svärmor, som verkligen var en utvald kvinna. Hon tog emot evangeliet under en mycket svår och mörk tid i sitt liv och hon befriade sig från sorg och smärta.

Som ung kvinna — änka och mor till två små flickor — gjorde hon sig fri från en värld av gamla traditioner och flyttade in i en värld av stor andlighet. Hon tog snabbt till sig evangeliets lärdomar med dess intellektuella och andliga kraft. När missionärerna hade gett henne en Mormons bok och bett henne läsa verserna de hade strukit under så läste hon hela boken på bara några dagar. Hon lärde sig sådant som övergick hennes vänners förstånd eftersom hon lärde

Ett vittnesbörd fött av Anden

Jag vill återge delar av hennes vittnesbörd för dig. Tänk på att hon skrev de här orden bara några veckor efter det att hon fått höra talas om evangeliet. Innan missionärerna kom hade hon inte hört talas om Mormons bok, Joseph Smith eller mormoner över huvud taget. År 1954 fanns det inga tempel utanför Förenta staterna, förutom i Kanada och på Hawaii.

Det här är en del av syster Reichs handskrivna vittnesbörd:

"Särskilda kännetecken på Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som inte är en del av andra religiösa samfund är först och främst de nutida uppenbarelser som getts genom profeten Joseph Smith.

Sedan kommer Mormons bok med sitt tydliga och rena språk och alla instruktioner och löften för Jesu Kristi kyrka. Den är verkligen ett andra vittne, tillsammans med Bibeln, om att Jesus Kristus lever.

Sammanfogade av tron på en personlig Gud, det vill säga Gud Fadern, Gud Sonen och den Helige Anden, som hjälper oss be och påverkar oss personligen.

Dessutom har vi tron på förutttillvaron, meningen med jordelivet och vårt liv efter döden. De är så viktiga för oss och särskilt intressanta och informativa. Det läggs fram klart och tydligt och vårt liv får ny mening och inriktning.

Kyrkan har gett oss Visdomsordet som vägledning för att vi ska hålla vår kropp och vårt sinne i bästa möjliga form så att vi kan förverkliga våra önskningar och mål. Alltså håller vi vår kropp frisk och förbättrar den. Allt detta från kunskapen om att vi får tillbaka den igen efter döden i samma form.

Helt nytt för mig, förstås, är tempelarbetet med dess många heliga förrättningar som gör att familjer kan vara tillsammans för evigt. Allt detta gavs genom uppenbarelse till profeten Joseph Smith.”

Carmen Reich, min kära svärmor, dog år 2000 vid 83 års ålder.

En unik feminin identitet

Kyrkans kvinnors liv är kraftfulla vittnen om att Herrens andliga gåvor, löften och välsignelser ges till alla som kvalificerar sig, ”så att alla ... kan få nytta därav”. (L&F 46:9; se vers 9–26.) Det återställda evangeliets lärdomar skapar en underbar och ”unik feminin identitet som uppmuntrar kvinnor att utveckla sina förmågor” som sanna och bokstavliga döttrar till Gud.³ Genom att verka i Hjälpföreningens, Unga kvinnors och Primärs organisationer — för att inte tala om deras privata kärleksfulla tjänande — har kvinnor alltid och kommer

alltid att spela en viktig roll i arbetet med att ”frambringa och upprätta Sions sak”. (L&F 6:6) De tar hand om fattiga och sjuka. De verkar som proselyterande missionärer, välfärdsmissionärer, humanitärmissionärer och andra missionärer. De undervisar barn, ungdomar och vuxna och bidrar

till de heligas timliga och andliga välfärd på många andra sätt.

Eftersom kvinnornas potential är så stor och deras gåvor så mångskiftande har de olika roller beroende på omständigheterna i livet. Faktum är att vissa kvinnor måste uppfylla många roller samtidigt. Därför uppmuntras sista dagars heliga kvinnor att skaffa sig en utbildning som kvalificerar dem att både ta hand om ett hem och att fostra en rättfärdig familj och att arbeta utanför hemmet om det finns möjlighet.

Vi lever i en fantastisk tid för alla kvinnor i kyrkan. Systrar, ni är en ytterst viktig del

Kvinnor
kommer
alltid att
spela en viktig roll
i arbetet med att
”frambringa och
upprätta Sions
sak”.

Välsignelser som övergår vårt förstånd

När du lever upp till den här uppgiften, oavsett vilka omständigheter i livet du befinner dig i — som hustru, som mor, som ensamstående mor, som fränskild, som änka eller ensamstående kvinna — kommer Herren vår Gud att ge dig ansvarsuppgifter och välsignelser som vida övergår din föreställningsförmåga.

Jag vill uppmana dig att höja dig till den stora potentialen inom dig. Men sträck dig inte över din

av vår himmelske Faders plan för evig lycka. Ni har begåvats med en gudomlig födslorätt. Ni är de verkliga upp-

byggarna av nationen ni bor i eftersom starka hem där kärlek och frid råder ger trygghet åt vilken nation som helst. Jag hoppas ni förstår det och jag hoppas männen i kyrkan också förstår det.

Det ni systrar gör idag avgör hur det återställda evangeliets principer påverkar världens nationer i morgon. Det avgör om evangeliets himmelska strålar lyser över varje land i framtiden.⁴

Vi pratar ofta om vilket inflytande kvinnorna kommer att ha på framtida generationer, men underskatta inte det inflytande ni kan ha idag. President David O McKay (1873–1970) sade att huvudorsaken till att kyrkan organiserades var "att göra livet vackert idag, att få ett förnöjsamt hjärta idag, att ge frälsning idag ...

En del av oss ser fram emot en händelse i framtiden — frälsning och upphöjelse i den kommande världen — men idag är en del av evigheten."⁵

förmåga. Sätt inte upp mål som övergår din förmåga att uppnå. Känn dig inte skyldig och ältä inga tankar om misslyckande. Jämför dig inte med andra. Gör ditt bästa så gör Herren resten. Visa tro och tillit till honom så får du se underverk ske för dig och för dina nära och kära. Genom ditt sätt att leva är du ett ljus för dem som befinner sig i mörker eftersom du är ett levande vittne om evangeliets fullhet. (Se L&F 45:28.) Var du än har planterats i denna vackra men ofta oroliga värld kan du vara den som hjälper de svaga, lyfter upp händerna som hänger ned och styrker de matta knäna. (Se L&F 81:5.)

Mina kära systrar, medan ni lever ert dagliga liv med alla dess välsignelser och prövningar vill jag försäkra er om att Herren älskar er. Han känner er. Han lyssnar på era böner och han besvarar era böner var ni än befinner er. Han vill att ni ska lyckas i det här i livet och i evigheten.

Bröder, jag ber att vi som prästadömsbärare — som makar, fäder, söner, bröder och vänner till de här utvalda kvinnorna

Genom ditt sätt att leva är du ett ljus för dem som befinner sig i mörker eftersom du är ett levande vittnesbörd om evangeliets fullhet.

— må se dem som Herren ser dem, som döttrar till Gud med obegränsad potential att ha ett gott inflytande på världen.

Under återställsens första dagar talade Herren till Emma Smith genom hennes make, profeten Joseph Smith, och gav henne instruktioner och välsignelser: "[Var] trofast och [vandra] på dygdens stigar inför mig ... Du behöver inte frukta ... Du skall lägga åt sidan det som hör världen till och söka det som hör till en bättre värld ... Lyft ... upp ditt hjärta och gläd dig ... och du skall få en rättfärdighetens krona." (L&F 25:2, 9, 10, 13, 15)

Om den här uppenbarelsen sade Herren: "Detta är min röst till alla" (vers 16).

Senare sade profeten Joseph till systrarna: "Om ni lever upp till era privilegier, kan änglarna inte hindras från att vara i ert sällskap."⁶

Om de här sanningarna vittnar jag,

och ger er min kärlek och mina välsignelser som en Frälsarens, Jesu Kristi apostel. ■

SLUTNOTER

1. Heber J Grant, *Gospel Standards*, sammanställda av G Homer Durham (1941), s 151.
2. Gordon B Hinckley, "Stå starka och orubbliga", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 10 jan 2004, s 20.
3. "Women, Roles of: Historical and Sociological Development", i Daniel H Ludlow, red, *Encyclopedia of Mormonism*, 5 band (1992), 4:1574.
4. Se "Hark, All Ye Nations!" *Hymns*, nr 264.
5. David O McKay, *Pathways to Happiness*, sammanställd av Llewelyn R McKay (1957), s 291–292.
6. *History of the Church*, 4:605; se också *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 449.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Läs president Uchtdorfs beskrivning av sin svärmor Carmen Reich i avsnittet "Ett exempel på tro". Läs sedan syster Reichs vittnesbörd och samtala om de evangelieprinciper hon

nämner. Avsluta med att be familjemedlemmarna ge exempel på rättfärdiga kvinnor som har haft ett gott inflytande på deras liv.

2. Med avsnittet "En unik feminin identitet" i åtanke kan ni diskutera vilka egenskaper en rättfärdig kvinna har. Samtala med hjälp av exemplen i artikeln om hur kvinnor kan ha ett rättfärdigt inflytande på andra. Avsluta med att läsa från det sista stycket i artikeln.

En paraguayansk kvinnas trofasthet i sin nyfunna tro påbörjade en tradition av tjänande som nu länkar fem generationer i hennes släkt.

DON L SEARLE
Kyrkans tidningar

Eulogia Diaz' och Delio Cosme Sanchez' barn minns följande om sin mammas tjänande som grenens primärpresident: På den tiden när Primär hölls på vardagseftermiddagar brukade Eulogia leda en stor grupp barn från sitt grannskap — "vårt lilla gäng", minns en av hennes döttrar — den långa vägen till kyrkan varje vecka. Det hade ingen betydelse om de var medlemmar eller inte. Om de ville vara där och föräldrarna tillät det så tog Eulogia med dem. Hon ville att så många barn som möjligt skulle få ta del av Primärs välsignelser.

Eulogias och Delios barn minns följande om sin fars tjänande som grenspresident: Han var alltid först i möteshuset på söndagsmorgnarna och den siste som gick därifrån senare under dagen, när han hade sett till att allt var i ordning. Han fortsatte med samma hängivenhet som den förste presidenten för Paraguay distrikt, när det fortfarande var en del av Uruguay-Paraguaymissionen.

Barnen Sanchez, som nu är i medelåldern och varav några har egna barnbarn, minns också det här: För deras föräldrar fanns det aldrig en bra anledning att inte gå till

En familjs

kyrkan. Familjen gick den långa vägen till möteshuset i både regn och sol. Och på den tiden när det fanns färre medlemmar i grenen tog familjemedlemmarna på sig många uppgifter, allt från att undervisa eller leda musik till att städa byggnaden.

Kyrkan har haft stor tillväxt i Paraguay sedan dess. Nu finns det tio stavar och elva distrikt med omkring 66 000 medlemmar. Landet har två missioner. I Paraguay finns en av endast fyra Beehive Clothing-fabriker utanför USA som tillverkar kläder till templet och tempelklädnaden.

Det historiska möteshuset som alla tyckte så mycket om, det första möteshuset i landet som byggdes av kyrkan — det som alla kallade "Moronikapellet" eftersom det var namnet på en församling som träffades där — är borta. Ett tempel står nu på den platsen. Templet i Asunción är den centrala byggnaden på "la Manzana Mormona" — eller "Paraguays tempelområde".

Paraguays medlemmar känner sig mycket välsignade tack vare tillväxten. Men de äldre medlemmarna har inte glömt uppoffringarna som krävdes för att grunden till dagens kyrka i deras land skulle kunna byggas.

Ett arv byggs

Eulogia Diaz de Sanchez döptes i oktober 1960. En präst på orten försökte övertala henne att gå ur kyrkan och återvända till hans församling, men hon var så säker på sitt vittnesbörd att hon inte kunde övertalas.

Hennes mor Castorina döptes följande månad tillsammans med Eulogias dotter Liduvina. En annan dotter, Lina, ville döpas men hennes nye make motsatte sig det.

Eulogias make Delio blev medlem i kyrkan i januari 1961. Delio som var mekaniker sade till sin kollega att han

arv av tjänande

*Medlemmarna i släkten
Sanchez samlas till släkt-
träff. Motsatt sida: Temp-
let i Asunción i Paraguay.*

inte längre kunde arbeta på söndagar. Hans partner accepterade det lätt eftersom han värdesatte den hårt arbetande Delio och det han bidrog med till företaget. Partnern skulle aldrig ångra sitt beslut.

Berättelsen om Delio och Eulogia Sanchez och deras efterkommande bekräftar betydelsen av exemplets varaktiga makt.

”Jag tror att mina föräldrars kärlek och tålmod hjälpte oss att dela med oss av evangeliet”, säger Lina. Fastän hon inte kunde döpas först verkade hon så trofast i kyrkan som man kan utan att vara medlem. Så småningom, 1986, när makens motstånd hade veknat tack vare hustruns och barnens exempel, kunde Lina glatt gå ner i dopets vatten.

Hennes syster Liduvina minns att föräldrarna hela tiden delade med sig av evangeliet. Under en tid på 1970-talet användes familjens hem, där den åldriga Eulogia fortfarande bor, som möteshus på söndagar. Förutom de över 60 efterkommande till Delio och Eulogia i kyrkan finns det över två dussin personer som blev medlemmar tack vare deras exempel på kristuslikt tjänande. Liduvina säger att hennes föräldrar också var föredömen i fråga om ärlighet. De lärde sina barn att aldrig göra något som de senare skulle skämmas för.

Delio och Eulogia var kända för sin vänlighet. Liduvina minns att när familjen skulle äta kunde fadern säga, med tanke på någon i närheten: ”Jag undrar om den eller den har en tallrik mat just nu.” Han brukade be en familjemedlem ta en tallrik mat till den personen innan familjen åt.

Lina och hennes familj har bott granne med hennes föräldrar i många år. Linas son Enrique Ojeda säger om Delio: ”Morfar var alltid ett föredöme när det gäller prästadömet — han hade de egenskaper som nämns i Läran och förbunden kapitel 121 [vers 41–45].” Enrique säger att hans mormor Eulogia ”är en ståndaktig kvinna — ståndaktig i sin tro och ståndaktig i sitt vittnesbörd”. Många människor som inte var medlemmar i kyrkan kom för att bo hos hans morföräldrar en tid (när Delio och Eulogia generöst erbjöd behövlig hjälp) och lämnade deras hem

som medlemmar i kyrkan tack vare deras exempel.

Delios och Eulogias barn anammade föräldrarnas exempel när de blev vuxna och själva bildade familjer. De har också verkat i många kallelser i kyrkan. Liduvina verkade som missionär och arbetade för kyrkan i många år i Uruguay innan hon återvände till hemlandet Paraguay. Delios och Eulogias son Silvio behövde lite tid innan föräldrarnas exempel förde även honom in i kyrkan, men han följde också sina föräldrars exempel. Han hjälpte till att starta en gren i Argentina där han bodde en tid.

Nya generationer

Enrique föddes samma år som hans morfar Delio döptes in i kyrkan. Medan han växte upp var han ofta hos sina morföräldrar i huset bredvid eller med sina mostrar som alla var aktiva i kyrkan. (Han kallar Liduvina för sin andra mamma.) Fastän hans far och mor inte var medlemmar när han var liten ”så växte mina bröder och systrar och jag upp i kyrkan”.

Han minns att hans far Vicente inte ville ha något att göra med kyrkan. Han ville inte ens prata om den. När Vicentes barn försökte ge honom en Mormons bok kastade han den bokstavligt talat tillbaka till dem. Men, säger Enrique, ”det var hans barns exempel som så småningom gjorde att han ändrade sig”. Enriques patriarkaliska välsignelse lovade att hans far skulle bli medlem i kyrkan tack vare sina barns exempel. Enrique och resten av familjen höll fast vid det löftet.

År 1986 när Enriques yngre bror verkade som missionär hade faderns motstånd mot kyrkan försvagats så mycket att han samtyckte till att hans hustru döptes. Efter att ha tjänat så gott hon kunde i 25 år var Lina äntligen medlem. Men hennes make var långt ifrån redo att ta det steget. Familjelivet fortsatte i flera år medan alla utom Vicente var medlemmar i kyrkan. Men så en söndagsmorgon 2002 gick Vicente upp och klädde sig i kostym, redo att gå till kyrkan — redo att få undervisning. Han döptes en kort tid senare och han och hans hustru beseglades i templet 2003.

Nu har Enriques generation barn som har vuxit upp i kyrkan och följt i sina föräldrars fotspår. Eulogia och Delios efterkommande i kyrkan omfattar 6 barn, 18 barnbarn (varav 4 har verkat som missionärer) och 23 barnbarnsbarn — än så länge. Valen som de här barnbarnsbarnen gör formas av undervisningen de fått i sitt hem.

Enriques 19-åriga dotter Adriana säger att det naturligtvis kommer att finnas frestelser i livet. När hon och hennes syskon och kusiner ställs inför dem, säger hon, ”gör vi de val vi gör på grund av vårt vittnesbörd”. Hennes artonåriga syster Vivian tillägger att när vänner eller bekanta undrar varför de inte röker eller dricker eller gör en del av det som vännerna har börjat med så blir möjligheten att förklara deras normer en möjlighet att vara missionär.

William Da Silva, 19 år, är ett annat av Eulogias barnbarnsbarn. Han är son till Linas dotter Mercedes Ojeda de Da Silva. Liksom mamman döptes William när han var åtta år och växte upp i kyrkan. Hans äldre syster och bror har verkat som missionärer och nu verkar han i Uru-guaymissionen Montevideo Väst. William säger att tack vare undervisningen de har fått hemma har han, hans bror och syster och hans kusiner som är aktiva i kyrkan en annorlunda, starkare andlig grund än många av deras vänner. ”Det är intressant hur mycket våra vänner eller deras föräldrar litar på oss”, säger han. Hans vänners föräldrar, förklarar han, säger ofta till sina söner eller döttrar att om William eller någon som Adriana eller Vivian är med på aktiviteten ”så kan ni gå också, för då vet jag att inget dåligt kommer att hända”.

De uppehåller normerna

Adriana har en lång kjol på sig som har ändrats genom att ett tygstycke sytts fast på insidan av sidosömmen för att täcka det som hade varit en hög slits. Hennes mamma Lydia (Enriques hustru) och hennes faster Mercedes påpekar att det ofta är svårt för paraguayanska kvinnor att hitta lämpliga kläder i affärerna, så alla paret Sanchez' efterkommande har gjort vad andra ofta tvingas göra — ändra på eller sy egna kläder. Lina, Mercedes mor och Lydias svärmor, har varit familjens sömmerska men nu lär sig också de yngre kvinnorna att sy.

Mercedes de Da Silva säger att livet inte var särskilt svårt för henne medan hon växte upp som en av få sista dagars heliga i området. ”Alla mina vänner visste att jag var medlem i kyrkan”, säger hon. ”De respekterade min tro.” Hon säger att hon hade turen att gå på en skola som drevs av kyrkan i Paraguay för en tid. ”För mina barn var det stadiet i livet mycket svårare än vad det var för mig.” Samhällets normer

Eulogia Diaz de Sanchez (i mitten) beredde vägen in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för sig och sin familj 1960. Döttrarna Liduvina (till vänster) och Lina lärde sig att tjäna i kyrkan genom att se sina föräldrars exempel, och de i sin tur har fört det här arvet av tjänande vidare till sina efterkommande.

Tre barnbarnsbarn till Eulogia Diaz de Sanchez deltar i en hemafton. Från vänster: Eduardo, Adriana och Vivian Ojeda. De är barn till Eulogias dotterson Enrique och hans hustru Lydia.

är mycket mer släpphänta nu. Mercedes säger att hon och hennes make Ernesto Da Silva har uppehållit höga normer i sitt hem. Bland annat har de en bestämd tid då alla ska vara hemma på kvällen, även de äldre barnen. "Vi pratar mycket med dem om evangeliet och vi har hemaftnar", säger hon. "Det är till stor styrka för våra barn och det vet de." President Ernesto Da Silva avlöstes som områdessjuttio i april i år och verkar nu som president för Uruguaymissionen Montevideo.

Paret Da Silvas son och dotter som verkat som missionärer, Christian och Karen, skrev faktiskt hem och tackade sina föräldrar för de höga normer föräldrarna undervisade om och för deras goda exempel. Karen Da Silva, som kom hem från Argentinamissionen Córdoba 2008, säger: "Sedan jag var liten har mina morföräldrar och föräldrar undervisat mig både genom ord och handling. De levde verkligen som de lärde." Det hon hade lärt sig hemma, säger hon, hjälpte henne som missionär att undervisa om välsignelserna

man får genom lydnad.

Christian, som nyligen kom hem från Kalifornienmissionen San Bernardino, håller med systemen om betydelsen av föräldrarnas exempel och tillägger: "Mitt vittnesbörd om evangeliet stärktes när jag tillämpade mina föräldrars och morföräldrars lärdomar." Det hände på det sätt som Alma beskrev. Christian säger att han gjorde plats i sitt hjärta för att så fröet, hans föräldrar undervisade honom om

sanningen och han såg genom deras liv att frukten som kom av fröet var gott. (Se Alma 32:27–43.) "Jag hoppas att jag fortsätter att ge näring åt trädet — mitt vittnesbörd — med tro, så att det slår rot, växer och producerar frukt."

Mercedes de Da Silva minns att när hon som liten såg vilken inverkan evangeliet hade på hennes föräldrars och morföräldrars liv, "så tänkte jag att när jag blir stor ska jag göra samma sak".

Hennes bror Enrique säger att evangeliet har vissa nycklar till att fostra barn i tro. "Tre saker: undervisa dem om ordet, undervisa dem genom exempel och hjälp dem lära sig evangeliet som ett sätt att leva."

Tack vare evangeliet, säger han, kan hans och hans hustrus barn, tillsammans med andra som fostrats i sista dagars heliga hem i Paraguay, få andliga rötter som många andra ungdomar inte har. "Deras liv har en inriktning — ett syfte", säger Enrique. Deras mål är eviga och med hjälp av trofasta, lydiga föräldrar lär de sig hur de ska uppnå dem. ■

JAG VET ATT DET ÄR SANT

Peter Amoa-Ohenakwah

Sedan jag var liten har jag hört medlemmar i kyrkan bära vittnesbörd om Mormons bok. Jag trodde att orden "jag vet att det är sant" bara vara traditionella ord som varje medlem hade lärt sig. Det var inte förrän jag gick ut på missionsfältet i Nigeria som jag lärde mig sanningen bakom orden.

En kväll var min kamrat och jag på väg hem. Vi cyklade på en mörk grusväg som hade blivit lerig av regn. På grund av vattnet och det dåliga väglaget körde min kamrat fast och ramlade av cykeln. Hans kläder, hans skriftväska — allt han hade — blev fläckigt och vått.

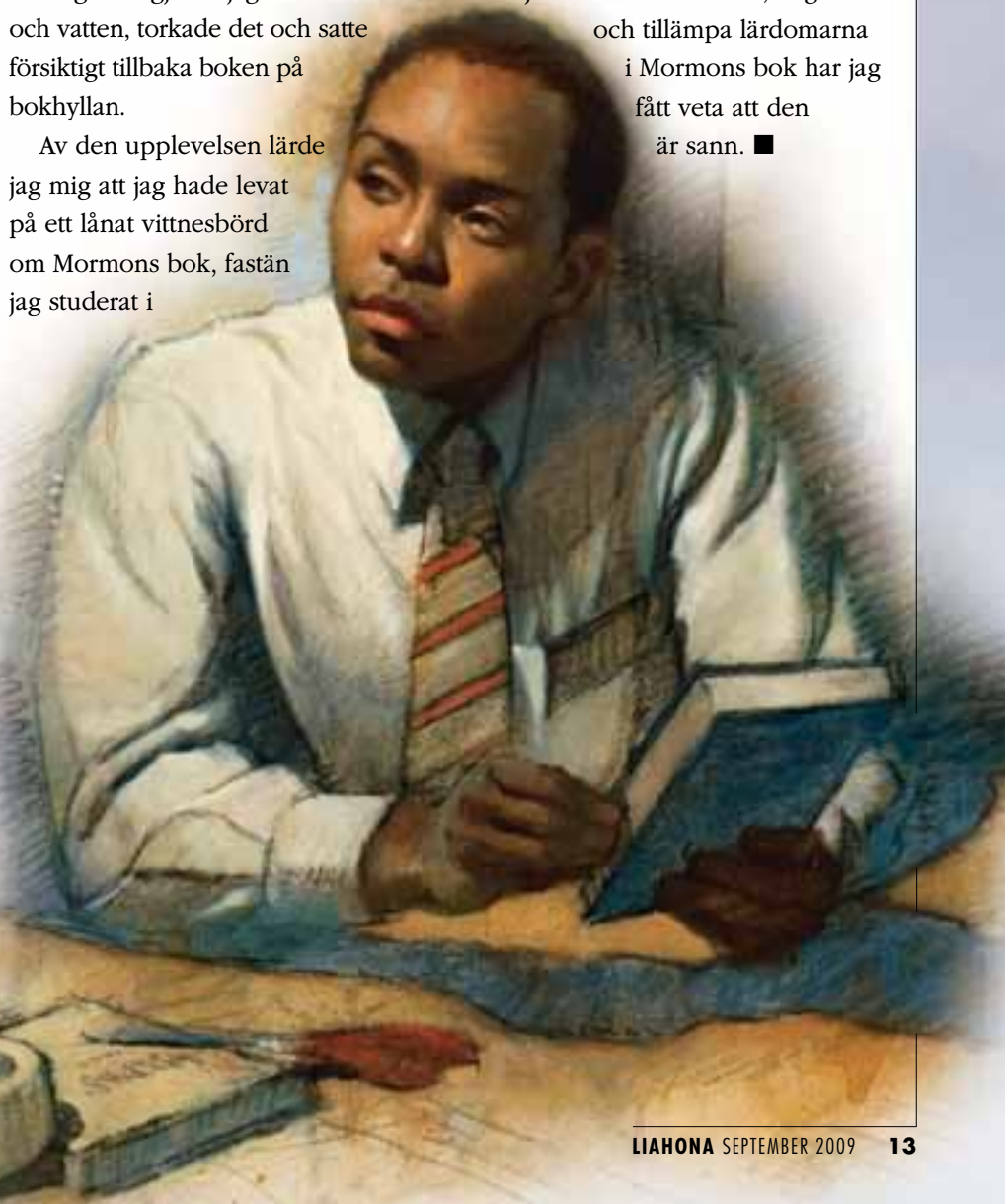
När vi till slut kom fram till vår lägenhet gjorde vi rent och torkade allt som hade blivit skadat i olyckan — utom de två exemplaren av Mormons bok som låg kvar i hans väska efter dagens arbete. Jag tyckte inte vi behövde bry oss om dem eftersom vi hade så många fler i lägenheten.

Flera månader efter händelsen försökte jag komma på hur jag skulle laga det trasiga omslaget till min psalmbok. Jag hittade de fläckade exemplaren av Mormons bok som vi hade lagt på en hylla och såg att omslaget kunde användas till att laga min psalmbok. Men när jag skulle klippa bort omslagen från boken

kände jag ett styng i hjärtat: "Är inte det här boken som du predikar om? Är det så du behandlar den? Vad skulle era undersökare tänka?" Jag satte mig ner och funderade en lång stund. I stället för att klippa bort omslaget rengjorde jag det med tvål och vatten, torkade det och satte försiktigt tillbaka boken på bokhyllan.

Av den upplevelsen lärde jag mig att jag hade levat på ett lånat vittnesbörd om Mormons bok, fastän jag studerat i

seminariet och institutet. Jag har sedan dess fått starkare känslor för boken och värderar den mycket högre. Jag inser att övertygelsen om Mormons boks helighet kommer när vi lär känna den genom upplevelser i hjärtat. Genom att läsa, begrunda och tillämpa lärdomarna i Mormons bok har jag fått veta att den är sann. ■

Tempeltonåringar i Aberdeen

För ungdomarna i Aberdeens stav i Skottland är det årliga besöket till templet en livsavgörande upplevelse.

PAUL VANDENBERGHE
Kyrkans tidningar

Jag skulle inte missa det för någonting", säger Bethany Gilmour, 17 år, från Bridge of Dons församling. "Den veckan i templet stärker mitt vittnesbörd mer än

något annat. Och den gör att jag vill komma tillbaka varje år. Det finns sådant som jag har lärt mig på de här tempelresorna som jag kommer att ha med mig för resten av livet — sådant som hjälper mig välja rätt i livet."

Det är just sådana ord som presidenten för Aberdeens stav, Christopher Payne, sade att man kan förvänta sig om man frågar ungdomarna i staven om deras årliga besök till templet i Preston i England. Han överdrev inte.

Varje sommar reser 60 till 70 unga män och unga kvinnor från Aberdeens stav, tillsammans med sina vuxna ledare och några unga ensamstående vuxna från staven, i sex och en halv timmar till Preston. Där tillbringas de sex dagar i templet. Varje morgon är de i doprummet och utför dop och konfirmationer. På eftermiddagarna håller de på med aktiviteter och tjänandeprojekt. På kvällarna samlas de till brasaftnar och skriftstudier. Deras tempelvecka avslutas med ett vittnesbördsmöte som ofta håller på i omkring fyra timmar. Men det verkligen förunderliga med de här sex dagarna i templet är hur de påverkar årets övriga 359 dagar.

När de här ungdomarna samlas för att samtala om sin årliga tempelresa håller den ena efter den andra med om att saker och ting i livet fungerar bättre när de gör sitt bästa för att hålla Herrens bud. Det är något särskilt med de här tonåringarna, och du kan se det i deras ansikte.

Värdiga för templet året runt

Förändringarna templet medför i de här ungdomarnas liv är inte kortvariga. De ger en varaktig förvandling. Melanie Bews, 17 år, från Aberdeens församling, säger så här: "Dagen då vi lämnar templet förbereder vi oss för att åka på nästa resa. Under hela året är man värdig av en anledning. Man strävar efter att vara värdig att komma tillbaka till templet." Melanie berättar om en presentation som stavens ungdomsledare gjort som består av en affisch med åtta steg som förbereder dem för templet. "Jag använde den som en checklista för att vara säker på att jag gjorde allt jag kunde för att förbereda mig. Det fanns några saker på listan som jag inte hade gjort innan som jag började göra, som att föra en särskild dagbok över andliga upplevelser. Det är något som jag fortfarande gör."

Nathan Cumming, 18 år, från Elgins gren säger: "Mina förberedelser för templet går egentligen

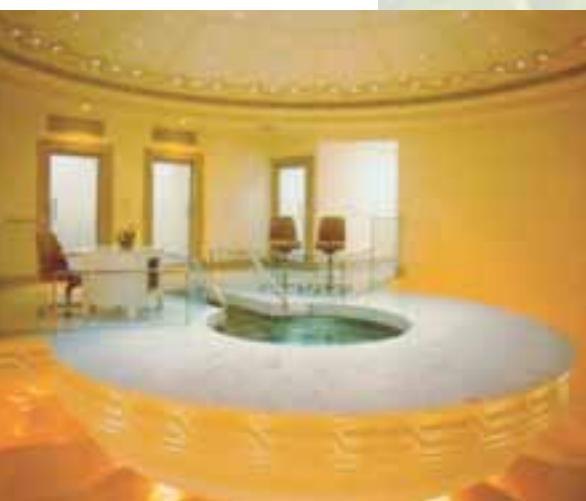

hand i hand med mina förberedelser för att verka som missionär." Han säger att hans dagliga böner och skriftstudier är mer meningsfulla nu eftersom han är fokuserad på målet att vara värdig. "Före den senaste tempelresan bad jag mycket mer", säger han. "Jag lider ibland av dåligt självförtroende och blyghet. Så när jag förberedde mig för den här tempelresan bad jag om förtroende att kunna umgås mer med andra eftersom jag aldrig har varit så bra på det." Han är nu övertygad om att de här upplevelserna hjälper honom att bli en bättre missionär.

Mylie Payne, 15 år, från Aberdeens församling berättar hur förberedelserna för templet har blivit mer personliga för henne med åren: "Andra år har vi fastat som grupp för att förbereda oss för templet." Nu tar Mylie initiativet själv. "I år fastade jag själv för att få ut så mycket som möjligt av resan och för att stärka mitt vittnesbörd." Hon berättar också om hur skriftstudierna har förändrats, särskilt studierna i Mormons bok: "Jag försöker förstå skrifterna på ett djupare plan och mer i detalj. Speciellt när jag kommer till delarna som handlar om dop försöker jag verkligen studera och förstå dem."

Bethany Gilmour sammanfattar det så här: "Jag tar med mig det jag lär mig på tempelresorna varje dag. När jag kommer hem tänker jag på nästa resa. Jag tänker på vad jag har lärt mig av den förra resan och vad jag kan göra under året för att hålla

kvar känslorna jag fick i templet under hela året till nästa resa.”

Höjdpunkternas höjdpunkt

”Tempelresan är årets höjdpunkt”, säger Hope Fraser, 18 år, från Bridge of Dons församling. ”Alla ser fram emot den.” Men inom denna årets höjdpunkt finns det särskilda höjdpunkter för varje ungdom som deltar. Det som Hope minns bäst från årets tempelbesök var det speciella Laurelmötet. ”Det var underbart”, sade hon. ”Vi skulle pratat om dejting och situationer som man inte ska hamna i. Det slutade med att vi pratade om hur tacksamma vi var för varandra.” Det var en upplevelse som också laurellärarna kommer ihåg med värme.

James Bowcutt, 18 år, från Elgins gren säger att höjdpunkten av hans tjänande i templet var att han hade möjlighet att döpas för några av sina förfäder. Under en tid före resan bar James med sig namnen på släktingarna som han skulle döpas för. ”Jag kunde läsa namnen och verkligen lära känna dem. Det kändes faktiskt som om de tillhörde mig, och jag var stolt

Dagarna de tillbringar i templet i Preston är både fullteknade och upp-lyftande. Varje morgon är ungdomarna i doprummet. Sedan ägnar de sig åt tjänandeprojekt och brasaftnar. Det finns också tid för sådana roliga aktiviteter som fotboll.

över att ha mina släktnamn i händerna”, säger han. ”Jag kände definitivt ett starkare band till människorna på andra sidan slöjan.”

Mylie Payne pratar entusiastiskt om möjligheten att tjäna vid templet. Inte bara att utföra förrättningarna inuti utan också att städa och rensa ogräs ute. ”Jag tyckte om att få arbeta med trädgården. Det var något visst med att göra Herrens hus ännu vackrare”, säger hon. ”Det var underbart.”

”Det jag tyckte bäst om var att vara med mina vänner utan att shoppa” säger Melanie Bews. ”Det var så roligt att vara med mina vänner vid templet och lära känna dem bättre och skapa minnen som inte är så världsliga. Det bästa var när vi var tillsammans och byggde upp varandras vittnesbörd.”

Höjdpunkten som nämndes oftast av ungdomarna var vittnesbörds-mötet. Janine Gall, 17 år, från Buchans församling säger: ”Fastän det var ett långt vittnesbörds-möte så var det inte tråkigt alls. Det kändes som om det bara varade i 10 minuter.” Hon tillägger att ”det var fint att få höra andras vittnesbörd som stärkte ens eget och att komma närmare varandra som ungdomar. Eftersom det finns så få ungdomar behöver vi lära känna varandra bättre, och jag tycker vi gör det mycket bra i templet.”

Enighet och stöd

Fastän de unga männen och de unga kvinnorna i Aberdeens stav *är* en liten grupp så är de ändå starka. Simon Robertson, 18 år, från Aberdeens församling säger att under hela året "är vi kringspidda, men när vi är i templet känns det som om vi är en familj. Vi är alla så glada för att vi är i templet och vi känner Anden nästan hela tiden. Själv känner jag mig mycket lugn i templet. Jag får en större önskan att inte bara följa evangeliet utan att göra det bättre. Jag ser vad vi kan åstadkomma när vi är tillsammans. Jag vill känna så hela tiden."

Jamie Gall säger att "den närmaste unga kvinnan bor omkring 45 minuter bort. Det är nästan omöjligt att träffas på aktiviteter eller seminariet och det är jättesvårt att vara andligt stark hela tiden. Därför tycker jag så mycket om att åka till templet. Det är som en andlig påfyllning. Mina vänner kan lyfta upp mig samtidigt som jag lyfter upp dem."

Oavsett om de här ungdomarna är klädda i vitt och sitter och väntar på att få döpas och konfirmeras, läser skrifterna tillsammans under statyn av ängeln Moroni som sitter högst upp på tempelspiran eller rensar ogräs tillsammans i trädgården så gör de allt *tillsammans*. Paige Payne, 13 år, från Aberdeens församling minns en aktivitet som inte bara förde dem närmare varandra utan också gjorde dem dyblöta: "Vi rensade ogräs. Det växte runt en växt

av något slag och vi skulle ta bort allt ogräs — och det fanns hur mycket som helst. Det hållregnade så alla blev leriga. Och vi var på en sluttning, så varje gång man försökte gå så halkade man. Det var jätteroligt." Tempeltjänarna kunde knappt fatta att vi fortsatte arbeta. Men eftersom alla gjorde det tillsammans så stärktes vi på något sätt."

Ethan Fraser, 18 år, från Bridge of Dons församling tillägger att vänner som är starka i evangeliet påverkar hans vardagsliv. "Jag är glad att jag har goda vänner i kyrkan", säger han. "Jag vet att om jag går igenom något jobbigt så finns det någon där som kan stötta mig."

Skillnaden

President Payne försöker förklara vad det är som gör ungdomarna från Aberdeens stav så speciella. De går i kyrkan och på aktiviteter. De är med på seminariet. De strävar efter att följa evangeliet. Det är samma sak som ungdomarna gör i varje annan stav han har bött i.

"Sedan flyttade jag till Aberdeens stav och åkte på min första tempelresa", säger han. "Nu är det något som jag planerar hela året runt. Och anledningen till att jag gör det är att jag ser vad som händer med våra ungdomar. Jag tror att det är tempelresorna som håller kvar Anden i ungdomarnas liv. De pratar om tempelresan hela året. Vi frågar dem: 'Ska du följa med på tempelresan?' Och de säger: 'Jag vill inte missa det för någonting.'"

"Resan till templet — möjligheten att stå på den heliga platsen — förändrar dem. Inte bara för den dagen eller den stunden, inte för den timmen eller den veckan. Det förändrar dem för evigt." ■

Ett mönster för uppenbarelse:

ÄLDSTE EARL C TINGEY

verkade som medlem i de sjuttios kvorum mellan 1996 och 2008

Den 8 februari 1835 tillkännagav Joseph Smith för Brigham och Joseph Young att han skulle organisera de tolv apostlarna och de sjuttio i enlighet med en syn han hade fått. (Se L&F 107.)

Profeten sade sedan: ”Jag vill att ni ska meddela alla bröderna som bor i grenarna, inom ett rimligt avstånd från denna plats, att träffas till en generalkonferens nästa lördag. Då och där skall jag utse tolv särskilda vittnen som ska öppna evangeliets dörr i främmande nationer, och du’, sade han (till broder Brigham), ’skall vara en av dem’ ... Därefter vände han sig till äldste Joseph Young med en påtagbar iver, som om synen han hade utvidgades ytterligare, och sade till honom: ’Broder Joseph, Herren har gjort dig till president för de sjuttios kvorum.’”

Fastän bröderna Young visste att de här prästadömsämbetena nämndes i Bibeln ”fick ändå profetens ord dem att förundras”.¹

Varför är det viktigt att vi förstår de sjuttios kvorums historia idag? Därför att den ger ett mönster för hur Herren uppenbarar sin vilja angående sin kyrka — och var och en av oss.

Överst, från vänster: De första medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum och de första sjuttio ordinerades i februari 1835. De sju presidenterna för de sjuttios trettionde kvorum med deras sekreterare omkring 1890. Medlemmar i de sjuttios 88:e kvorum med sina familjer i mars 1897.

Följande lördag, den 14 februari, utsågs och ordinerades de tolv och två veckor senare utsågs och ordinerades också de sjuttios första kvorum.

Det finns två saker som jag ser som särskilt viktiga när det gäller de sjuttios historia. De är uppenbara i de sjuttios första kallelse i vår tidsutdelning: (1) de sjuttios ämbete har doktrinär grund i skrifterna och (2) de sjuttios roll är oupplösligt knuten till de tolv uppgift. När vi studerar de här två viktiga punkterna blir en tredje punkt uppenbar — en lika viktig om inte viktigare punkt: Herren uppenbarar sin vilja rad på rad. Han gör de sjuttios historia till ett mönster för uppenbarelse för kyrkan och för enskilda.

De sjuttios historia

HÄNDELSE I UTVECKLINGEN

Februari 1835: Profeten Joseph Smith tillkännagav instiftandet av de sjuttios ämbete och organiserade de sjuttios första kvorum.

Mars 1835: Profeten Joseph Smith fick instruktion om de sjuttios ämbete och ansvar. (Se L&F 107.)

Januari 1836: Presidentskapet för de sjuttios kvorum tog emot sina smörjelser och välsignelser i templet i Kirtland. Senare samma månad smordes och välsignades medlemmar i de sjuttios kvorum i templet i Kirtland.

Februari 1836: Joseph Smith träffade några av bröderna för att utse de sjuttios andra kvorum.

April 1837: De sjuttios presidenter omorganiserades.

Januari 1841: De sjuttios plikter angavs. (Se L&F 124:138–39.)

December 1844: Byggnaden Seventies' Hall invigdes i Nauvoo.

1846: När medlemmarna lämnade Nauvoo hade antalet sjuttios kvorum ökat till omkring 30.

April 1883: Herren sade till första presidentskapet att han skulle uppenbara sin vilja "från tid till tid" angående rikets framtidskridande.

1899: De sjuttio började delta i ett utbildningsprogram för missionärer vid kyrkans skolor.

1. De sjuttios ämbete har doktrinär grund i skrifterna

Första gången de sjuttio nämns är i Gamla testamentet, i en instruktion till Mose och "sjuttio av de äldste i Israel". (2 Mos 24:1)

Herren uppmanade Mose att använda sig av de sjuttio så att han inte behövde bära sin börda ensam: "Kalla samman sjuttio män av de äldste i Israel ... och låt dem ställa sig där hos dig." (4 Mos 11:16)

För att bemyndiga de sjuttio på lämpligt sätt tog Herren av den "ande" som var över Mose och gav den till de sjuttio. "Då ... Anden vilade över dem började de profetera [och slutade intel]." (Se 4 Mos 11:25.)

I Nya testamentets kyrka fanns också de sjuttios ämbete. Frälsaren själv kallade och instruerade de sjuttio (se Luk 10) på ett sätt som liknade instruktionerna han gav till de tolv. (Se Matt 10.) Han sände ut de sjuttio och förklarade att "den som lyssnar till er lyssnar till mig". (Luk 10:16; se också verserna 1–15.)

De sjuttios goda arbete visade sig när de rapporterade om sitt uppdrag och sade:

”Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn.” (Luk 10:17)

2. De sjuttios roll är knuten till de tolv uppdrag

De sjuttios roll i relation till de tolv blev särskilt uppenbar efter Frälsarens uppståndelse. Kyrkan hade växt så mycket att de tolv inte kunde uppfylla alla människors behov själva. När några började klaga på att änkor försumrades i den dagliga omsorgen kallades sjuttio för att möta utmaningarna som åtföljde tillväxten. De sjuttio bar en del bördor så att de tolv inte behövde försumma uppgifterna som bara de kunde utföra:

”Bröder, utse bland er sju män som har gott anseende och är uppfyllda av Ande och vishet, så ger vi dem den uppgiften.

Själva skall vi [de tolv] ägna oss åt bönen och åt ordets tjänst.” (Apg 6:3–4)

Det här mönstret återställdes genom profeten Joseph Smith, och de sjuttios ämbete i relation till de tolv ämbete har tydligt definierats i nutida uppenbarelsen:

- ”De sjuttio är också kallade att predika evangeliet och att vara särskilda vittnen inför icke-judarna och i hela världen.” (L&F 107:25)
- ”De sjuttio skall handla i Herrens namn under de tolv eller det resande högrådets ledning för att bygga upp kyrkan och ordna med alla dess angelägenheter i alla nationer.” (L&F 107:34)
- De tolv ska ”vända sig till de sjuttio i stället för till några andra, när de behöver hjälp att utföra sina olika kallelser att predika och betjäna i evangeliet”. (L&F 107:38)
- De sjuttios kvorum är ”instiftat för resande äldster som bär vittne om mitt namn i hela världen, varhelst det resande högrådet, mina apostlar, skall sända dem för att bereda en väg inför mitt ansikte”. (L&F 124:139)

Jag är övertygad om att varje sjuttio idag anser det vara en stor förmån att stödja första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Och återigen hjälper de sjuttio till med att bemöta utmaningarna som kyrkans tillväxt innebär. Medan det i allmänhet bara är tre medlemmar i första presidentskapet och tolv medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum är antalet i de sjuttios kvorum mer flexibelt.

3. Herren uppenbarar sin vilja rad på rad

När de första medlemmarna, de sjuttio inbegripna, anlände till Saltsjödalens skingrades de till olika bosättningar. De sjuttio hade organiserats till omkring 30 kvorum. Avstånden gjorde det svårt, för att inte säga omöjligt, för medlemmarna och ledarna i de sjuttios kvorum att träffas i sina ursprungliga kvorum.

Som svar på den här svårigheten skrev första presidentskapet år 1883 en rekommendation om hur och på vilket sätt de sjuttio skulle organiseras.

Den 14 april 1883 tog Herren emot rekommendationen och uppenbarade: ”Det ni har skrivit är min vilja och godtas av mig: Vidare ... bedrövas inte i era hjärtan, var inte heller oroade för min kyrkas och mitt prästadömes styre och organisation eller mitt verks fullbordande. Frukta mig och håll mina lagar, så skall jag uppenbara för er, *från tid till tid*, genom de kanaler som jag utnämnt, allt som är nödvändigt för den framtida utvecklingen och *fullkommandet* av min kyrka, för rikets anpassning och utbredning och för uppbyggandet och upprättandet av mitt Sion.”²

Detta mönster som gavs ”från tid till tid” blir uppenbart i en studie av de sjuttios historia — en studie som visar hur de sjuttios kallelse, plikter och ansvarsuppgifter har utvecklats rad på rad enligt den doktrinära grunden i

1904: Antalet sjuttios kvorum hade ökat till 146.

Mars 1936: Varje stav började ha en stavsmision som de sjuttios första råd hade överinseende över.

1953: Sjuttios kvorum eller enheter organiserades i varje stav.

Juni 1961: Fyra medlemmar i de sjuttios första råd ordinerades till högpräster och medlemmarna i de sjuttios första råd fick myndighet att organisera och omorganisera stavspresidentskap.

Januari 1964: Medlemmarna i de sjuttios första råd tilldelades beseglingsmakten.

1967: Sextionio bröder kallades som regionrepresentanter för de tolv.

Mars 1974: Första presidentskapet bemyndigade stavspresidenter att ordinera sjuttio förutsatt att de hade godkänts av de sjuttios första råd.

Oktober 1974: Enheter för sjuttio upphörde och varje stav bemyndigades att ha ett kvorum.

1975: Assistenten till de tolv kvorum utsågs utanför Nordamerika som generalauktoriteter med ansvar för olika områden.

Oktober 1975: De sjuttios första kvorum ombildades till ett kvorum för generalauktoriteter.

April 1976: Första presidentskapet tillkännagav att presidenterna för de sjuttios första kvorum skulle rotera då och då.

Oktober 1976: Assistenterna till de tolv och medlemmarna i de sjuttios första råd avlöstes och kallades till de sjuttios första kvorum.

Oktober 1976: Bemyndigande om ordination av stavssjuttio krävde inte längre något godkännande av de sjuttios första kvorum.

September 1978: Vissa generalauktoriteter skulle få emeritusstatus.

Februari 1980: De sjuttio som verkade som verkställande chefer för avdelningar inom kyrkans huvudkontor kallades till de sjuttios presidentskap.

April 1984: Sex nya medlemmar i de sjuttios första kvorum kallades att verka i tre till fem år och därmed etablerades tiden för hur länge generalauktoriteter skulle verka.

skrifterna. President Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, har sagt att utvecklingen av de sjuttios organisation "visar sig vara en stor välsignelse och ett mönster för uppenbarelse i sig själv".³

Vi ska titta på några av de betydande händelserna i den här historien för att illustrera detta "rad-på-rad-mönster".

De sjuttios organisation. I februari 1835, när profeten Joseph kallade de första sjuttio i den här tidsutdelningen, hade alla deltagit i Sions här, gruppen som marscherade från Ohio till Missouri 1834 för att hjälpa medlemmarna.

Äldste B H Roberts (1842–1933) i de sjuttios kvorum sade att detta tjänande visar "att de män som kallas till denna höga ställning i Guds prästadöme ska vara män som har gjort uppoffringar för Guds verk, eller som är fullkomligt villiga att göra sådana uppoffringar, till och med att lägga ner sitt liv för saken".⁴

Tillväxt i Nauvoo. Medan medlemmarna bodde i Nauvoo "ökade antalet sjuttio dramatiskt ... Den första januari 1845 hade antalet kvorum utökats till fjorton." Ett år senare hade antalet kvorum ökat till 30.⁵

Skingring i Utah. Skingrandet av de sjuttio efter det att medlemmarna anlät till Utah ledde till rekommendationen från första presidentskapet 1883, vilken föreskrev att medlemmarna i de sjuttios kvorum skulle höra till ett kvorum som fanns i området där de bodde.

Som tidigare nämnts tog Herren emot rekommendationen från första presidentskapet och lovade att han från *tid till tid*, skulle fortsätta att uppenbara nödvändiga justeringar. Det verkar som om mönstret för uppenbarelse bara hade påbörjats!

De sjuttios kvorum i stavar och missioner. I april 1953, när antalet kvorum var omkring 500, tillkännagav första presidentskapet, som var bekymrade över att en del sjuttio inte tillhörde något kvorum, att ett kvorum med sjuttio, som presidieras över av sju presidenter, skulle organiseras i *varje* stav eller mission där det fanns 36 eller fler sjuttio.⁶

I varje stav eller mission som hade mindre än 36 sjuttio skulle en president och två rådgivare presidera över en enhet, inte ett kvorum. Enheterna och kvorumen organiserades sedan i nummerordning för att ingen förvirring skulle uppstå. År 1974 upphörde bruket med enheter för sjuttio och varje stav skulle i stället ha ett kvorum. Presidentskapen för stavs-kvorumen verkade som stavens missionspresidentskap.⁷

Tidigare, i mars 1936, organiserades missionsarbetet med en mission i varje stav. De sjuttios första råd hade överinseende över de här stavsmisionerna och arbetade genom stavspresidenterna.⁸

De sjuttios första kvorum etableras på nytt. Generalkonferensen i oktober 1975 var en milstolpe när det gäller mönstret för uppenbarelse. President Spencer W Kimball (1895–1985) tillkännagav att de sjuttios första kvorum åter skulle inrättas. Det här kvorumet bestående av generalauktoriteter skulle gradvis organiseras med sjuttio medlemmar och sju presidenter.⁹

Ett år senare, under generalkonferensen i oktober 1976, utökades de sjuttios första kvorum med de sjuttios första

råd och assistenter till de tolv. Alla medlemmar i första kvorumet ordinerades både till högprästens ämbete och till de sjuttios ämbete.

President Kimball förklarade: "I och med denna förändring har kyrkans tre styrande kvorum, så som de fastställts genom uppenbarelserna — första presidentskapet, de tolv kvorum och de sjuttios första kvorum — insatts på sina platser så som Herren uppenbarat dem. Detta kommer att möjliggöra ett effektivt handhavande av den nuvarande tunga arbetsbördan och att göra förberedelser inför verkets ökande expansion och acceleration, i väntan på den dag när Herren ska återvända för att överta den direkta ledningen av sin kyrka och sitt rike."¹⁰

Stavskvorumen upphör.

Den 4 oktober 1986 upphörde alla sjuttios stavskvorum. De sjuttio på stavsnivå blev medlemmar av äldstekvorum eller ordinerades till högprästens ämbete. En sjuttios ämbete reserverades således för kyrkans generalauktoriteter.¹¹

Andra kvorumet bildas.

Den 1 april 1989 bildades de sjuttios andra kvorum.¹² Härigenom började två sjuttios kvorum etableras: Det första bestående av generalauktoriteter som skulle benämnas emeritus vid sjuttio års

ålder och det andra bestående av generalauktoriteter som skulle verka i fem år.

Områdesauktoriteter kallas. Under generalkonferensen i april 1995 avlöstes alla regionrepresentanter för de tolv från och med augusti samma år och ämbetet

VAD VAR DE SJUTTIOS FÖRSTA RÅD?

Profeten Joseph organiserade de sjuttios första råd när han organiserade de sjuttios första kvorum den 28 februari 1835. Första rådet bestod av de sju presidenterna för första kvorumet. Det här rådet fortsatte i olika former till 1976 när dess medlemmar (främre raden: äldsterna S Dilworth Young, A Theodore Tuttle och Paul H Dunn; bakre raden: äldsterna Harman Rector Jr, Loren C Dunn, Rex D Pinegar och Gene R Cook) kallades till det ombildade sjuttios första kvorum som generalauktoriteter.

Första rådets ansvar och plikter förändrades med åren allteftersom nya uppenbarelser kom, men en oförändrad ansvarsuppgift var att presidera över andra sjuttio och administrera arbetet som gavs till de sjuttio.

Juli 1984: Medlemmarna i de sjuttios första kворum kallades som områdespresidentskap att administrera områden under de tolv ledning.

Oktober 1986: Bruket med sjuttios kворum i stavar upphörde.

April 1989: De sjuttios andra kворum organiserades och bestod av män som skulle verka i fem år.

November 1991: En riktlinje infördes att medlemmarna i första kворumet skulle verka tills de var 70 år och att medlemmarna i andra kворumet skulle avlösas efter fem år.

April 1995: President Gordon B Hinckley tillkännagav att regionrepresentanterna skulle avlösas och att områdesauktoriteter skulle börja verka med början i augusti 1995.

April 1997: De sjuttios tredje, fjärde och femte kворum organiserades, bestående av områdesauktoritetssjuttio.

Juni 1997: Under ledning av områdespresidentskapen började områdesauktoritetssjuttio presidera vid mötena för samordningsrådet medlemmar-missionärer, som bestod av stavs- och missionspresidenter.

Maj 2001 och september 2002: Dagordningen för samordningsrådet medlemmar-missionärer utökades för att även innefatta de flesta av kyrkans program och olika flerstavsangelägenheter.

April 2004: De sjuttios femte kворum delades för bildandet av de sjuttios sjätte kворum.

Augusti 2004: Under ledning av de tolv började presidentskapet för de sjuttios kворum ansvara för alla kyrkans områden. Medlemmarna i presidentskapet för de sjuttios kворum verkade inte längre som verkställande chefer för huvudavdelningarna vid kyrkans huvudkontor. De sju presidenterna fick i uppdrag att ha överinseende över alla 11 områden i Nordamerika.

April 2005: De sjuttios sjunde kворum skapades från det fjärde kворumet. Det tredje kворumet delades för bildandet av åttonde kворumet.

Juni 2008: Första presidentskapet tillkännagav att områdespresidentskapet skulle få fler ansvarsuppgifter.

områdesauktoritet tillkännagavs. (Ämbetet regionrepresentant infördes 1967. Personer med det ämbetet utbildade stavs- och församlingsledare.)

President Gordon B Hinckley (1910–2008) sade följande om områdesauktoriteter: "Detta kommer att vara högpräster valda bland erfarna tidigare och nuvarande ledare i kyrkan. De kommer att fortsätta i sitt nuvarande förvärvsarbete, bo kvar i sitt hem och verka utan betalning. Deras ämbetstid blir flexibel, i allmänhet en period på omkring sex år. De ska ha ett nära samarbete med områdespresidentskapen."¹³

Områdessjuttio kallas. Två år senare, i april 1997, tillkännagav president Hinckley att områdesauktoriteterna skulle ordinerats till sjuttio och kallas områdesauktoritetssjuttio (numera områdessjuttio). Det här var inledningen till en betydande ökning av antalet sjuttio och av deras ansvarsuppgifter.

President Hinckley sade: "Som sjuttio är de kallade att predika evangeliet och att vara särskilda vittnen om Herren Jesus Kristus som det framläggs i uppenbarelserna."¹⁴

President Hinckley sade att de här bröderna skulle verka i kворum. Han organiserade de sjuttios tredje, fjärde och femte kворum geografiskt.

Därefter började områdessjuttio presidera över samordningsrådet medlemmar-missionärer (bestående av en missionspresident och alla stavspresidenter i missionen). Senare ändrades mötets namn till samordnande rådsmöte, och dagordningen utökades till att omfatta de flesta av kyrkans program och angelägenheter som rör flera stavar.

Fler plikter för de sjuttios presidentskap. I april 2004 avlöstes medlemmarna

De sjuttios första och andra kворum 2006.

i de sjuttios presidentskap som verkställande chefer för kyrkans huvudavdelningar. Andra sjuttio tilldelades de här posterna. Flera månader senare, i augusti 2004, började presidentskapet för de sjuttios kворum att ha överinseende över alla kyrkans elva områden i Nordamerika och att hjälpa de tolv med överinseendet över alla internationella områden.

Presidentskapet för de sjuttios kворum började träffa alla i de tolv kворum varje tisdag. De tolv kan lita till presidentskapet för de sjuttios kворum eftersom presidentskapet ska "utvälja andra sjuttio ... [och] presidera över dem". (L&F 107:95)

De sjuttios kворum i dag

Mönstret för uppenbarelse när det gäller de sjuttios organisation och plikter fortsätter än i dag. Första presidentskapet har nyligen sammanfört flera internationella områden och gett större administrativt ansvar till de sjuttio som verkar i områdespresidentskapen.¹⁵

Hur kunde Joseph Smith ha förstått, när han ordinerade de första sjuttio, att det här ämbetet skulle växa och att det i dag skulle finnas 315 sjuttio i åtta kворum världen över? Jag vittnar om att Joseph inte behövde veta det eftersom Herren visste, och att det som Joseph etablerade var en grund för kyrkan baserad på lärdomarna i skrifterna och en "[syn] som visar de sjuttios ordning". (L&F 107:93)

Herrens hand har hållits över de sjuttios historia från begynnelsen och i varje efterföljande steg i utvecklingen som gjort att de sjuttios ämbete kan verka i enlighet med skrifternas uppmaningar. Varför ska vi studera de sjuttios historia? Som president Packer förklarade är den ett mönster för uppenbarelse i sig själv. Rad på rad har Herren uppenbarat sin vilja för de sjuttio, och jag vet att han fortsätter att göra det för de sjuttio — och för dig och mig som enskilda medlemmar i hans kyrka. ■

SLUTNOTER

1. Joseph Young, "History of the Organization of the Seventies" (1878), s 1–2, citat från *History of the Church*, 2:181, not.
2. I *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, sammanst av James R Clark, 6 band (1965–75), 2:354; kursivering tillagd.
3. Boyd K Packer, "The Seventy Is an Especial Witness of Jesus Christ" (tal från den 29 sep 1987), s 10.
4. B H Roberts, *The Seventy's Course in Theology, First Year* (1907), s 6.
5. B H Roberts, *The Seventy's Course in Theology*, s 8–9.
6. Se Conference Report, apr 1953, s 51.
7. Se Brev från första presidentskapet, 11 okt 1974.
8. Se "A New Plan for Missionary Work in the Stakes of Zion", *Improvement Era*, maj 1936, s 273.
9. Se Spencer W Kimball, "Nu är tiden att arbeta", *Nordstjärnan*, apr 1976, s 2.
10. Spencer W Kimball, "Ombildningen av de sjuttios första kворum", *Nordstjärnan*, apr 1977, s 7.
11. Se Ezra Taft Benson, "Mästarens gudomliga egenskaper", *Nordstjärnan*, jan 1987, s 43.
12. Se Thomas S Monson, "Röstning på kyrkans ämbetsmän", *Nordstjärnan*, jul 1989, s 15.
13. Gordon B Hinckley, "Detta verk handlar om människor", *Nordstjärnan*, jul 1995, s 55.
14. Gordon B Hinckley, "Må vi vara trofasta och sanna", *Nordstjärnan*, jul 1997, s 6.
15. Se Brev från första presidentskapet, 19 juni 2008.

Förstå och följ Kristi evangelium

Undervisa om följande skriftställen och citat, eller, om så behövs, en annan princip som

kan vara till välsignelse för systrarna ni besöker. Bär vittnesbörd om läran. Inbjud dem ni undervisar att berätta vad de har känt och lärt sig.

Hur kan jag bättre förstå och följa evangeliet?

Äldste Joseph B Wirthlin (1917–2008) i de tolv apostlarnas kvorum: "Trofasta medlemmar i kyrkan borde likna ekarna och ha djupa rötter i en bördig jord bestående av evangeliets fundamentala principer. Vi borde förstå och leva efter enkla och grundläggande sanningar och inte krångla till dem. Vår grundval bör vara gedigen och stark så att vi kan stå emot frestelsens, falska lärors, motgångens och motståndarens våldsamma angrepp utan att få rötterna uppräckta ...

Andlig näring är lika viktig som näringsriktig kost för att vi ska kunna hålla oss starka och friska. Vi får andlig näring genom att ta sakramentet varje vecka, genom att dagligen läsa i skrifterna, genom att dagligen be både enskilt och i familjen och genom att regelbundet besöka templet. Vår andliga styrka är som

ett batteri — den behöver laddas upp regelbundet." ("Djupa rötter", *Nordstjärnan*, jan 1995, s 73)

Barbara Thompson, andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap: "Systrar, nu mer än någonsin behöver vi kvinnor som är starka. Vi behöver kvinnor som starkt, trofast och oförskräckt förkunnar sanningen. Vi behöver kvinnor som är rättfärdiga exempel. Vi behöver kvinnor som verkar med iver för en god sak. Vi behöver leva på ett sådant sätt att vårt liv vittnar om att vi älskar vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus och att vi gör det de ber oss om." ("Kom, låt oss nu glädjas", *Liahona* nov 2008, s 116)

2 Nephi 31:12: "Följ därför mig och gör det som ni har sett mig göra."

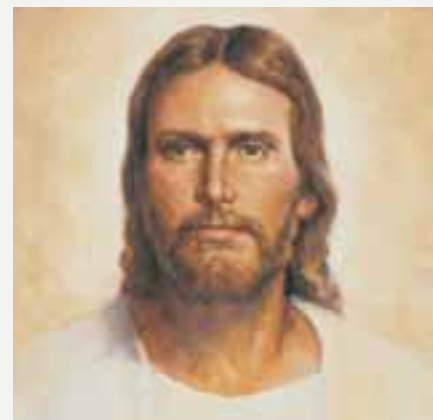
Hur välsignas vårt liv när vi förstår och följer evangeliet?

President Dieter F Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet: "Medan vi strävar efter att förstå, införliva i vårt tänkande och leva efter sanna evangelieprinciper blir vi mer andligt självständiga ... I egen-skap av en Herren Jesu Kristi apostel vittnar jag om att detta evangelium är sant och innehåller lösningar på alla personliga och gemensamma utmaningar som Guds barn i dag har här på

jorden." ("Kristuslika egenskaper — vinden under våra vingar", *Liahona*, nov 2005, s 100, 101)

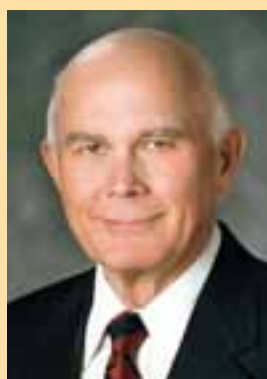
Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum: "Lycksalighetsplanen finns till för alla [Guds] barn. Om världen skulle omfatta och efterleva den, skulle frid, glädje och överflöd råda på jorden. Mycket av det lidande vi ser i dag skulle försvinna om människor över hela världen förstod och efterlevde evangeliet." ("Svar på livets frågor", *Nordstjärnan*, jul 1995, s 23)

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kvorum: "Vi [måste] leva efter evangeliet på ett sådant sätt att vi alltid har Anden hos oss. Om vi lever värdigt är Anden alltid med oss. Vi kan då undervisa med Anden ... Anledningen till att vi ber, studerar skrifterna, har goda vänner och efterlever evangeliet genom att hålla buden är att vi ska vara redo när — inte om — prövningarna kommer." ("Undervisa med tro", *Liahona*, sep 2003, s 10, 14–15) ■

Varför utför vi missionsarbete?

ÄLDSTE DALLIN H OAKS

i de tolv apostlarnas kворum

Syftet med missionsarbetet är att hjälpa Guds barn att uppnå ett tillstånd som föreskrevs av vår Frälsare och Återlösare.

Missionsarbetets doktrinära grund är en del av Frälsarens ord till Nikodemus: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike." (Joh 3:5)

Med "Guds rike" menas här celestialet riket.

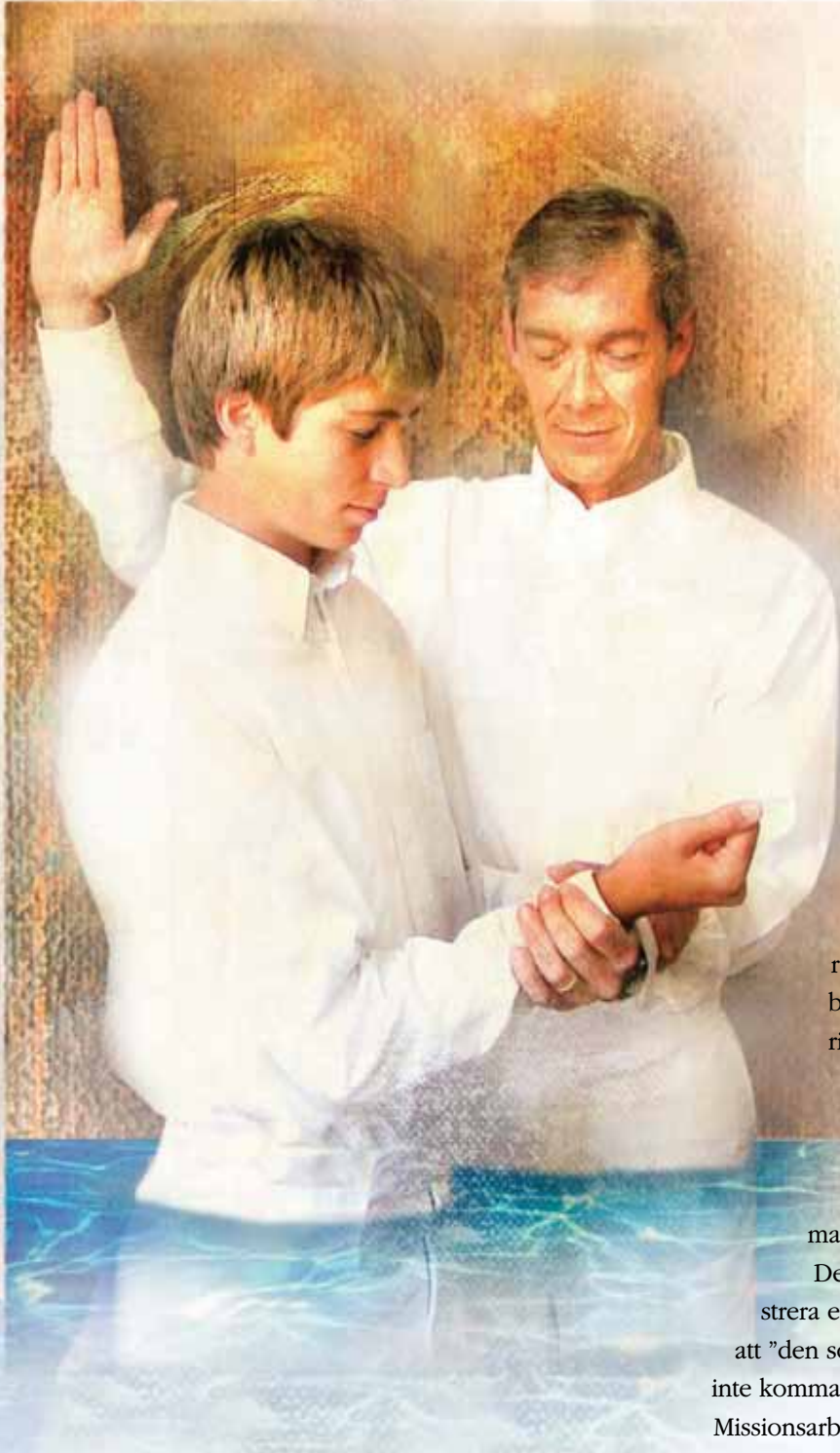
Vi predikar och undervisar inte för att "föra in människor i kyrkan" eller för att öka kyrkans medlemsantal. Vi predikar och undervisar inte bara för att övertala människor att leva bättre liv. Vi hedrar och uppskattar många predikanter och andra som är engagerade i

sådan verksamhet som gör dåliga människor bra och bra människor bättre. Allt det där är viktigt, men vi har mer att erbjuda. En person kan kvalificera sig för terrestriala riket i stället för celestialet riket utan den här kyrkans hjälp. Men vi siktar högre.

Syftet med missionsarbetet är att hjälpa Guds barn att uppnå ett tillstånd som föreskrevs av vår Frälsare och Återlösare. Vi predikar och undervisar för att döpa Guds barn så att de kan frälsas i det celestialet riket i stället för att begränsas till ett lägre rike. Vi utför missionsarbete för att kunna döpa och konfirmera. Det är det som är missionsarbetets doktrinära grund.

Det återställda evangeliet ger oss mer kunskap om Jesus Kristus och hans lära. Men det unika i vårt budskap handlar inte bara om mer kunskap. Dopets krav påminner oss om att sanningarna vi undervisar om inte är akademiska. Det återställda evangeliet består av lärdomar och förrättningar. Vi förkunnar att dopet är nödvändigt för att vi ska kunna återlösas från synd enligt villkoren som föreskrivits av Återlösaren, och att det bara är prästadömsbärarna i den här kyrkan som har den gudagivna myndigheten som förvandlar nedsänkningen i vatten till en förrättning tillhörande det eviga

Det är bara Guds prästadöme som kan administrera ett dop som uppfyller det gudomliga påbudet att "den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike".

villkoret, om och om igen. Genom hans offer betalades priset för mina synder, och han har föreskrivit villkoren som gör att jag kan frälsas tack vare priset han betalade. Den anledningen är nog för mig.

Som profeterna i den här tidsutdelningen har sagt är syftet med att missionsnärerna är ute på missionsfältet att de ska rädda själar och döpa omvända, vilket innebär att de öppnar dörrarna till det celestialet för Guds söner och döttrar.

Ingen annan kan göra det.

Andra kyrkor kan inte göra det.

Ett gott kristet liv kan inte åstadkomma det.

Stark tro, goda önskningar och gott resonemang kan inte åstadkomma det.

Det är bara Guds prästadöme som kan administrera ett dop som uppfyller det gudomliga påbudet att "den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike". (Joh 3:5)

Missionsarbetets doktrinära grund är Guds ord, som uppenbarats i varje tidsålder, att människan inte kan frälsas i det celestialet utan Jesu Kristi försoningsoffer och att det enda sättet att dra nytta av försoningens förmåner är att följa dess upphovsmans uppmaning: "Omvänd er och låt er alla döpas." (Apg 2:38) Vi har kallats att hjälpa till med det här stora arbetet. ■

Från ett tal under ett seminarium för nya missionspresidenten den 23 juni 1992.

evangeliet. Vi predikar och undervisar för att människor ska döpas.

Dopet är ett krav, men varför? Varför är det nödvändigt att döpas på det här sättet och av någon som har den här särskilda myndigheten? Jag vet inte. Men jag vet att syndernas förlåtelse bara kan åstadkommas genom vår Frälsare, Jesu Kristi försoningsoffer, och att han har föreskrivit det

Vem är redo?

ALLISON LEE BURTON

Under mitt sista år på high school bad jag om att Anden skulle leda mig till någon som var redo att lyssna på evangeliet. Jag hade en vän i tankarna medan jag bad. Den här vännen, Ashley (fingerat namn), hade uttryckt ett visst intresse för min religion och hon levde redan efter samma normer som ungdomarna i kyrkan. Jag var övertygad om att hon behövde evangeliet just nu.

Jag verkade i Laurelklassens presidentskap just då och under ett ungdomskommittémöte med biskopsrådet fick jag ett starkt intryck av att jag skulle föreslå att vi skulle ha en missionsaktivitet under en veckoträff. Jag kände mig inspirerad att säga att ungdomarna i församlingen skulle bjuda in vänner som inte var medlemmar till den här aktiviteten och att vi skulle ha en frågestund med missionärerna som arbetade i vår församling. Biskopen arrangerade entusiastiskt aktiviteten med äldsterna och jag var övertygad om att det här var svaret jag hade bett om. Nu kunde Ashley komma och lära sig mer om evangeliet i en miljö där hon inte kände någon press. Jag var säker på att Ashley skulle beröras av Anden under aktiviteten, be om att få missionärslektionerna och döpas och konfirmeras som medlem i kyrkan inom en månad.

Nu började jag be om hur jag skulle inbjuda Ashley till aktiviteten. Jag bad om att kunna verka som ett redskap i Herrens händer för att presentera hans plan och evangelium till någon som var redo att ta emot det. I skolan

Jag trodde att min vän var redo att lyssna på evangeliet. Varför fick jag den här maningen?

inbjöd jag Ashley till aktiviteten och hon sade att hon skulle fråga sina föräldrar om det gick bra.

Senare på eftermiddagen ringde Ashley till mig. Hon sade att hennes föräldrar tyckte det var helt okej. Faktum är att innan hennes föräldrar var gifta hade hennes pappa delat lägenhet med två medlemmar i kyrkan och var mycket imponerad av hur de levde. Jag var överlycklig för det enda hindret jag hade sett var om Ashleys föräldrar skulle tycka det var okej att hon undersökte en annan religion eller inte.

När jag fortsatte att be om den förestående missionsaktiviteten kände jag en lugn förvisning om att jag verkligen var ett redskap i Herrens händer och att han var glad att jag hade följt maningen under kommittémötet med biskopsrådet. Jag såg fram emot aktiviteten med stor förväntan. Ashley och jag hade varit vänner i många år och jag var glad att ha en del i att presentera evangeliet för henne, och, förstås, i hennes påföljande omvändelse.

Dagen när aktiviteten skulle hållas ringde Ashley till mig på morgonen. Hon hade ändrat sig och tänkte inte längre komma på aktiviteten. Jag kände mig helt förkrossad och förvirrad. Jag hade bett för Ashley, jag var säker på att hon var redo, och hon var hela anledningen till att jag hade engagerat mig i missionsarbetet. Det kändes så pinsamt. Medan vi hade planerat aktiviteten hade jag gjort det mycket klart för alla att min vän Ashley var redo att lära

Det måste vara Ashley! Av alla jag kände var det troligast att hon skulle ta emot evangeliet.

sig om och ta emot evangeliet.

Medan jag grät i ren frustration på mitt rum började jag tvivla på mig själv. Om jag hade haft fel om Ashley så kanske jag hade haft fel när jag trodde att frågestunden med missionärerna faktiskt var en andlig maning. Helt uppslukad av osäkerhet, ilska, självömkän och besvikelse bestämde jag mig för att själv inte gå på aktiviteten.

Några veckor senare gick jag genom skolans bibliotek när min vän Brian frågade om jag ville komma på hans dop. Brian och jag hade inte haft några kurser samtidigt det året så det var ett bra tag sedan jag hade sett eller pratat med honom. Året innan hade vi suttit bredvid varandra under en historiekurs och arbetat tillsammans på ett kursprojekt. Vårt projektämne, som slumpvis hade delats ut av läraren, var "Joseph Smith och mormonerna". Jag mindes att Brian hade varit ganska intresserad av ämnet medan vi gjorde våra efterforskningar. Men han tyckte också om att skoja och sade sådant som: "Påminn mig om vilken hustru i ordningen din mamma är" och "Det kommer att vara en rolig fest i helgen, men, oj, vänta — du är ju mormon, så det skulle inte vara roligt att gå med dig." Därför avfärdade jag hans dopinbjudan som ännu ett skämt på bekostnad av min religion. Han verkade inte vara typen som var redo att bli medlem i en kyrka med så "restriktiva normer".

Men orden som sedan kom ut ur hans mun gjorde mig stum. Han berättade om allt han hade varit med om under de senaste veckorna. Han sade att han hade hört en

klasskamrat och medlem i min församling inbjuda någon till en frågestund i mormonkyrkan. När personen som fått inbjudan tackade nej frågade Brian om han kunde följa med i stället. Efter aktiviteten började han genast ta emot missionärslektionerna. Han läste Mormons bok. Han bad om den. Han visste att den var sann. Han skulle faktiskt döpas, och om jag ville så var jag välkommen dit. Det var trots allt jag, sade han, som hade presenterat Joseph Smith och mormonerna för honom.

I tyst förundran insåg jag att Herren hade hört mina böner. Han använde mig som ett redskap i sina händer för att hitta någon som han hade förberett för att lyssna på och ta emot evangeliet. Det hade aldrig slagit mig in att jag kunde fråga Brian om han ville träffa missionärerna för han verkade inte, enligt min mening, redo. Inte som Ashley.

I det ögonblicket av ödmjukhet insåg jag hur viktigt det är att jag följer alla maningar jag får av Anden. Fastän jag fortsatte att be för att Ashley skulle bli redo för evangeliet lärde jag mig något viktigt av det oväntade resultatet av mitt försök att dela med mig av evangeliet till henne. Herren har alltid ett syfte med maningarna han ger oss, och jag behöver inte veta eller gissa vad det är. Mitt ansvar är i stället att följa maningen med tillit och beslutsamhet. När jag ber om möjligheter att dela med mig av evangeliet, följer maningar och accepterar Herrens vilja i stället för att försöka driva igenom min egen, kan jag verka bättre som ett redskap i Guds händer och hjälpa till att bygga upp hans rike. ■

Våra vänner kan påverka oss. Men när vi följer evangeliet kan vi också påverka dem.

Dina vänner blir ofta som du

JOSÉ MARÍA MARQUEZ BLANCO

Jag har alltid beundrat förändringen som min brors exempel ledde till hos några av hans klasskamrater. Tack vare vänskapen med honom blev de bättre människor. Tack vare hans exempel visste jag att talesättet "Var noga med vilka du väljer som vänner för det är troligt att du blir som dem" ibland också kan betyda "Var noga med vilka du väljer som vänner för det är troligt att de blir som *du*."

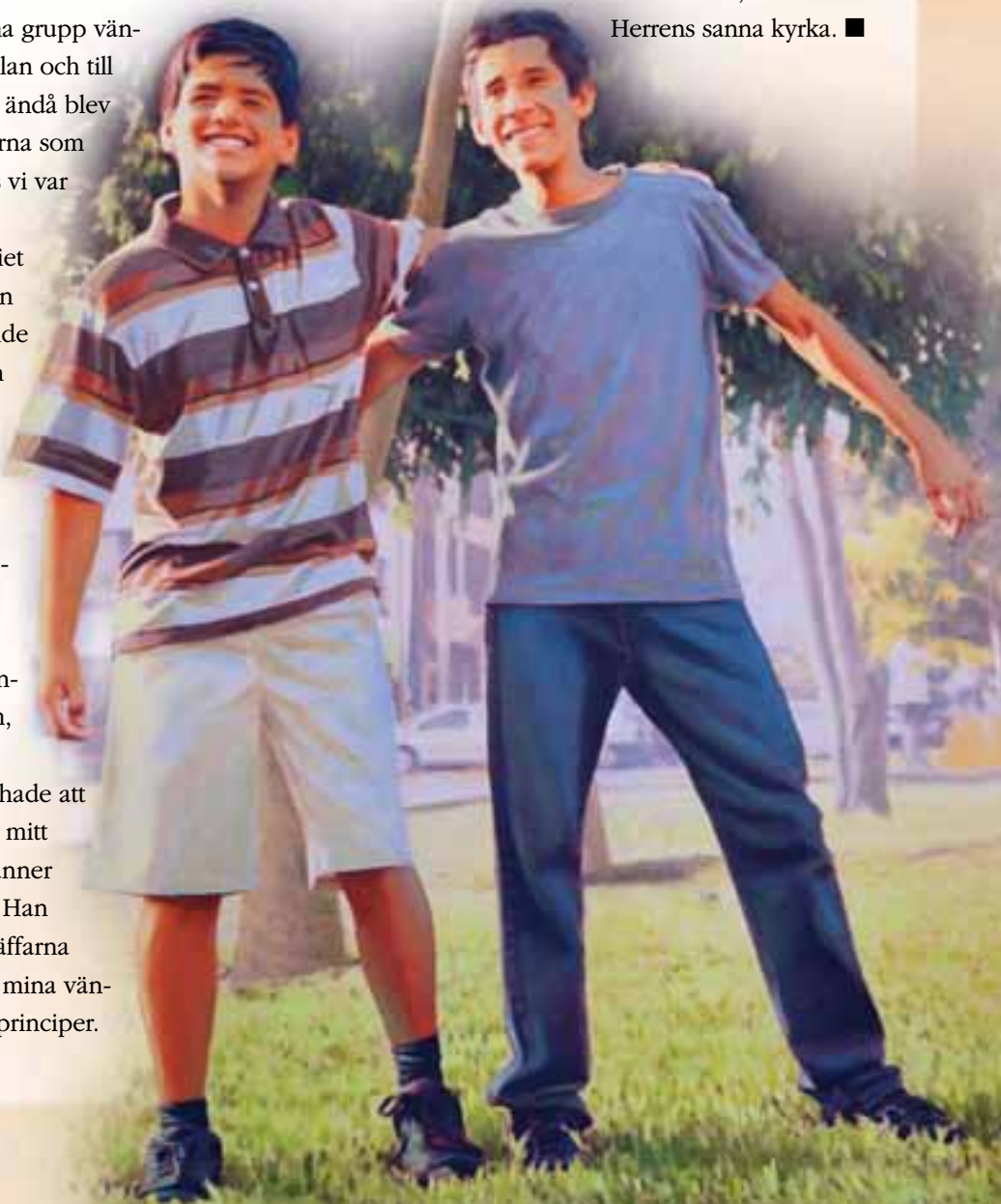
Under hela skoltiden hade jag samma grupp vänner. Men ett år började en ny elev i skolan och till skillnad från mig var han populär. Men ändå blev vi vänner på något sätt. Under månaderna som följde kom vi allt närmare varandra tills vi var bästa vänner.

Jag hade för vana att gå på seminariet genast efter skolan. En dag frågade han mig vart jag gick varje dag. Jag bestämde mig för att berätta allt om kyrkan, men av hans ansiktsuttryck att döma var det inte något bra sätt att prata med honom. Så jag slutade vara så intensiv när jag pratade.

Några månader senare skulle missionärerna komma hem till mig samtidigt som några vänner skulle komma och göra läxorna tillsammans med mig. Vänner jag nämnde tidigare var en av dem, så jag bad äldsterna att berätta lite om kyrkan. Han var intresserad av vad de hade att säga. Han hade insett att en del saker i mitt liv skilde sig från det han och andra vänner gjorde och han ville ha reda på varför. Han började komma till kyrkan, på veckoträffarna och på seminariet, och han såg att alla mina vänner i kyrkan var som jag, med samma principer. Snart bestämde han sig för att döpas.

Under dopgudstjänsten bad biskopen honom att bära sitt vittnesbörd. Han ställde sig upp och sade: "Jag är här i dag tack vare en vän och hur han skilde sig från andra människor. Jag hoppas att alla kan se skillnaden hos alla er också."

Jag hoppas vi kan försöka vara vänner med andra, oavsett om de är som vi eller inte. Vi vet aldrig vem som kan bli som vi, en medlem i Herrens sanna kyrka. ■

Dopet kommer först

Äldste David B Haight verkade som medlem i de tolv apostlarnas kvorum i 28 år. I det här talet från general-konferensen i oktober 1976 uppmuntrar han kyrkans medlemmar att dela med sig av evangeliet så att andra kan välsignas med en evig familj.

Tänk på alla vår himmelske Faders miljontals barn som, om de döptes, kan få de välsignelser som leder till att de får en evig familj.

ÄLDSTE DAVID B HAIGHT (1906–2004)
i de tolv apostlarnas kvorum

Första lektionen i hemaftonboken är mycket inspirerande. Temat är "Familjen är evig". Familjen har i uppgift att lägga ett antal föremål på ett bord, bland annat en vigselattest, en tempelrekommendation, en bild av ett tempel och ett dopcertifikat ...

Kyrkans medlemmar vet att föremålen på bordet har att göra med tempeläktenskap och möjligheten att få en evig familj ... Jag skulle vilja tala om ett av föremålen på

bordet — dopcertifikatet.

För att få en evig familj krävs det att ett par har dopcertifikat, att de är trofasta medlemmar i kyrkan som är värdiga en tempelrekommendation och att de har en vigselattest som syftar till ett celestialt äktenskap. Hur är det med alla vår himmelske Faders miljontals barn som, om de döptes, kan få de välsignelser som leder till att de får en evig familj?

Våra heltidsmissionärer har stor framgång i alla delar av världen när det gäller att föra själar ner i dopets vatten. Men deras framgång skulle mångdubblas om de hade kyrkans medlemmars entusiastiska medverkan. Det verkar som om de flesta medlemmarna i kyrkan har en inbyggd motvilja mot att dela med sig av evangeliet till vänner och grannar. Många av oss berättar stolt om kyrkans

tillväxt eller missionärernas världsomfattande framgång, men har själva aldrig gjort oss vänner med någon bekant eller granne. När hemvända missionspresidenter får frågan "Hur kunde ni ha haft fler omvända i missionen?" får vi alltid samma svar: "Om vi bara kunde få medlemmarna att hjälpa missionärerna genom att förbereda sina vänner och grannar för att träffa äldsterna."

Har vi glömt vår plikt? Har vi glömt vad Herren har sagt?

"Se, jag sände ut er att vittna för och varna folket, och det tillkommer var och en som har blivit varnad att varna sin nästa. Därför är de lämnade utan ursäkt" (L&F 88:81–82) ...

[Våra missionärer] har fått utbildning i att undervisa om evangeliet, att undervisa om det på ett ordningsamt, inspirerat sätt, som förhoppningsvis leder till dop. För en missionär är varje timme dyrbar och måste vara produktiv. Inser du att missionärerna döper omkring en person per 1000 hem vars dörr de knackar på? Samma missionärer skulle döpa 600 personer för varje 1000 personer som får undervisning hemma hos medlemmar — 600 gånger fler omvända när medlemmarna deltar med övertygelse.

Det finns fler ivriga unga Herrens tjänare i era församlingar och grenar än någonsin tidigare. Missionärer går ut med bättre utbildning, bättre förberedda och har större hopp och förväntningar. Varje familj som har tagit emot evangeliet har en plikt att berätta om det för sina grannar. Vi kan få människor intresserade av evangeliet bara genom att vara naturliga och uppriktigt visa vår kärlek till dem ...

På ett plan under en flygresa började en vän till mig prata med en kvinna. Han berättade för henne om sin resa till Anderson i South Carolina där han skulle besöka en femmänning eftersom han sökte information om några av sina förfäder. Han frågade kvinnan som satt bredvid honom: "Skulle du vilja veta varför jag är intresserad av

En vän till mig
frågade en
medpassage-
rare: "Skulle du vilja
veta varför jag är
intresserad av mina
förfäder som dog för
länge sedan?"

mina förfäder som dog för länge sedan?"

"Ja, det vill jag", svarade hon.

"Jag försöker hitta information om mina förfäder så att jag kan utföra visst arbete för dem i templet. Vet du var Frälsaren var under de tre dagar när hans kropp låg i graven efter korsfästelsen?"

"Nej, var?"

Han fortsatte: "Aposteln Petrus sade att Kristus predikade för andarna i fängelset som var olydiga på Noas tid." Och sedan sade han: "Tror du att världens Frälsare skulle tillbringa tre dagar med att predika för sådana människor om de inte kunde göra något åt det?"

"Nej, det gör jag inte. Jag har aldrig tänkt på det", sade hon.

Han fortsatte med att berätta om dop för de döda och uppståndelse. Han citerade Paulus: "Vad uppnår annars de som döper sig för de dödas skull? Om döda inte alls uppstår, varför döper man sig då för deras skull?" (1 Kor 15:29)

"Kommer du ihåg om orden 'tills döden skiljer er åt' sades när du gifte dig? Ert äktenskapskontrakt avslutas när någon av er dör."

Hon svarade: "Jag antar att det är så, men jag har aldrig tänkt på det så."

Han fortsatte: "Min hustru dog i början av förra

Din varnande
röst blir
hörd. Herren
välsignar dig i dina
ansträngningar. Du
får se vänner gå ner
i dopets vatten.

månaden, men hon är min hustru för evigt. Vi vigdes av en som hade prästadömsmyndighet att binda vigseln i himlen som förrättades här på jorden. Vi tillhör varandra för evigt, och dessutom tillhör våra barn oss för evigt.”

Just innan planet landade sade han till henne: ”Vet du varför vi träffades? Det är för att du också skulle kunna lära dig om evangeliet och beseglas till din make, dina barn och dina efterkommande för evigt — bli en evig familj.”

En kort tid efter den här händelsen skickade han ett exemplar av äldste LeGrand Richards bok *Ett stort och förunderligt verk* till kvinnan och hennes familj och lade i ett kort. Kvinnans namn kom så småningom fram till några kvinnliga heltidsmissionärer som arbetade i hennes stad i Pennsylvania. Efter missionärernas första kontakt med henne skrev de: ”Kvinnan vi besökte var

mycket vänlig. Du skulle ha sett ljuset i hennes ögon när hon såg oss. [Mannen hon hade träffat på planet] hade planterat ett mycket fruktbart frö med sitt vittnesbörd och sin tillit till att han och hans nära och kära skulle få vara tillsammans efter det här livet. Vi kände oss väl till mods som missionärer. Vi kände att Herren skulle hjälpa oss i våra ansträngningar eftersom den här familjen var redo.”

Och till dig vill jag säga: ”Kommer du ihåg vad som krävs för att man ska få en evig familj: dopcertifikat, tempelrekommendation, vigselattest? Men först måste dina vänner och grannar få ett dopcertifikat ...

Herren förkunnade:

”Ty alla människor måste omvända sig och bli döpta ...

Och genom era händer skall jag utföra ett förunderligt verk bland människobarnen, för att övertyga många om deras synder, så att de kan omvända sig och ... komma till min Faders rike.” (L&F 18:42, 44)

Om du engagerar hela din familj — om ni ber som familj om framgång, väljer en familj att bli vän med, sätter upp mål och datum då saker och ting ska ske, bestämmer

er för att göra allt som kan vara lämpligt och sedan fastar och ber, och sedan ber och fastar — så lovar jag dig att din varnande röst ska höras. Nu har dagen kommit när skörden är mogen och pressen är full. Herren välsignar dig i dina ansträngningar. Du får se vänner gå ner i dopets vatten.

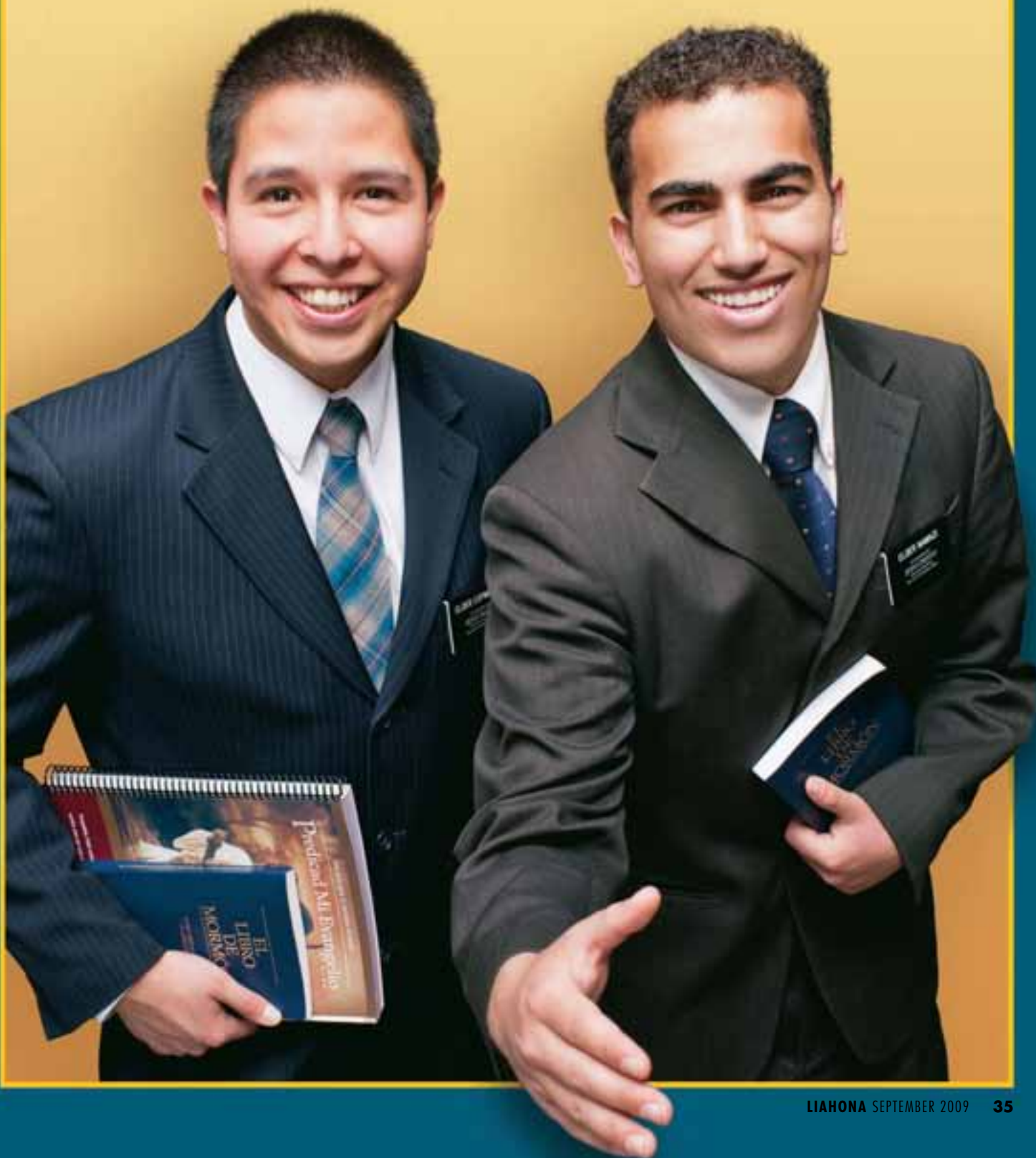
De personer du berör kanske glömmer vad du sade, men de glömmer aldrig hur du fick dem att känna sig. Familjen är evig, vittnar jag om i all ödmjukhet, i vår Herre och Frälsares, Jesu Kristi namn, amen. ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 1976; standardiserad användning av citat, interpunktion och stor bokstav.

LÅT OSS GE DIG EN HJÄLPANDE HAND

SOM MISSIONÄRER ÄR VI REDO, VI VILL OCH VI KAN UNDERVISA OM EVANGELIET.
PRESENTERA OSS FÖR DINA VÄNNER. (SE L&F 18:16.)

Fyra tal, fyra förändrade liv

I april och oktober varje år lyssnar miljontals medlemmar på Herrens tjänare. Här berättar fyra medlemmar om hur generalkonferensen har påverkat deras liv under årens lopp.

Det goda kommer

En kort tid efter det att min make fått sin magisterexamen övervägde han att studera vidare och ta doktorexamen. Utsikterna skrämde oss eftersom det hade varit så svårt för honom att ta magisterexamen. Vi hade två små barn och längtade efter att få ett bra jobb och kanske till och med ett hus.

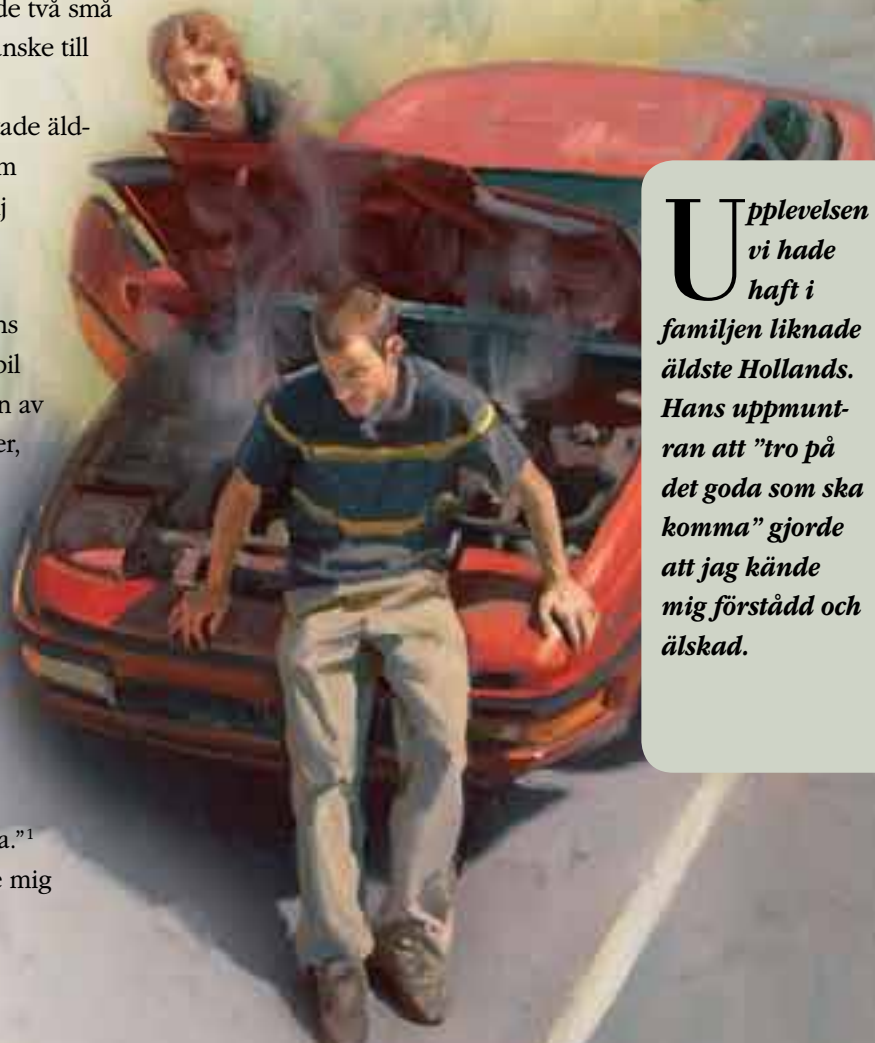
I generalkonferensen i oktober det året berättade äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kворum lite om hur det var när han flyttade sin nya familj till Connecticut för att han skulle studera vidare. Vi hade också flyttat till Connecticut av samma anledning. Sedan berättade han hur han och hans familj hade klämt in alla sina ägodelar i sin lilla bil — vi hade gjort samma sak. Han sade att i början av resan hade bilen blivit överhettad och gått sönder, inte en gång utan två gånger! Vår bil hade också gått sönder två gånger.

Slutligen berättade han hur han nyligen hade kört sin nuvarande pålitliga bil förbi platsen där bilen hade gått sönder för 30 år sedan. Inom sig såg han sig som ung pappa och sade: "Ge inte upp, grabben. Ge inte upp ... Det kommer hjälp och lycka, i stort mått ... Bli inte modfälld. Det ordnar sig till slut. Lita på Gud och tro på det goda som ska komma."¹ Äldste Hollands upplevelser gjorde att jag kände mig

förstådd och älskad. Hans exempel gav mig mod att söka andlig bekräftelse på att vidareutbildningen för min make var Herrens vilja för vår familj. Fem år och två barn senare blev min man klar med sin avhandling. Skolan var verkligen en prövning, men vi var lyckliga. Vi hade gjort Herrens vilja och han hade välsignat oss fysiskt, andligt och ekonomiskt.

Sedan den konferensen har jag ofta tänkt på äldste Hollands tal. Jag har insett att när jag strävar efter att lita

Upplevelsen vi hade haft i familjen liknade äldste Hollands. Hans uppmunt-
ran att "tro på det goda som ska komma" gjorde att jag kände mig förstådd och älskad.

på Gud genom att följa hans profeters och apostlars råd så kommer det verkligen sådant som är gott. ■

Melinda McLaughlin, Maryland, USA

Jag lärde mig uppskatta mormor

Som barn tyckte jag om att skriva till min mormor. Hon bodde långt borta så jag såg henne sällan mer än en gång per år. Men som tonåring blev jag gradvis för upptagen för att skriva och vår relation försämrades långsamt. När mormor kom på besök i några dagar brukade jag ibland fråga henne något eller säga något, men våra samtal var sällan genuina eller hjärtliga. När jag hade fyllt 16 år kände jag henne knappt, och visste inte hur jag skulle prata med henne.

Sista dagen under ett av hennes besök var jag ensam i köket och lagade middag när hon kom in och satte sig ner. Jag hälsade på henne men kunde inte komma på något mer att säga. Jag märkte att hon ville prata med mig och hade antagligen försökt hitta ett tillfälle, men hur skulle jag kunna börja prata med en 75-årig kvinna som jag trodde att jag inte hade något gemensamt med?

Jag pratade om maten jag lagade men det ämnet var snart uttömt. Till slut frågade jag mormor hur hennes liv var när hon var i min ålder. Hon berättade om arbete och socialt umgänge, och hur hon träffade morfar och blev kär. Jag insåg att hennes liv och önskningar som tonåring inte skilde sig så mycket från mina.

Några månader senare talade president Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, om far- och morföräldrar under generalkonferensen. I sitt tal, "De gyllene åren", talade han om den visdom och vägledning äldre medlemmar i kyrkan kan ge. Hans tema fick mig att tänka på min relation till mormor och jag insåg att jag gick miste om ett värdefullt vänskapsband.

Jag bestämde mig för att börja skriva till mormor igen. Jag visste inte vad jag skulle säga så jag bara berättade om jobbet, vänner, familjen och vad jag höll på med. Hon svarade på alla mina brev och berättade om andra släktingar, sin trädgård och hennes dagliga aktiviteter. Nästa gång vi träffades var det lätt att prata med henne.

Jag är tacksam för konferenstalet som kom just när jag

PRIORITERA KONFERENSEN

"Besluta dig nu för att prioritera generalkonferensen i ditt liv. Besluta dig för att lyssna uppmärksamt och följa den undervisning du får. Lyssna på eller läs talen mer än en gång för att bättre förstå och följa råden. Om du gör detta ska helvetets portar inte bli dig övermäktiga [och] mörkrets makter ska skingras för dig. [Se L&F 21:6.]"

Äldste Paul V. Johnson i de sjuttios kворum, "Välsignelserna vi får genom generalkonferensen", *Liahona*, nov 2005, s 52.

var redo och villig att lära känna mormor igen. Tack vare president Packers ord insåg jag att jag hade missat "den ovärderliga tillgång av erfarenhet, vishet och inspiration"² som mormor verkligen är. Nu har jag lärt mig uppskatta den här underbara kvinnan och har välsignats av hennes exempel och vänskap. ■

Laura A Austin, Utah, USA

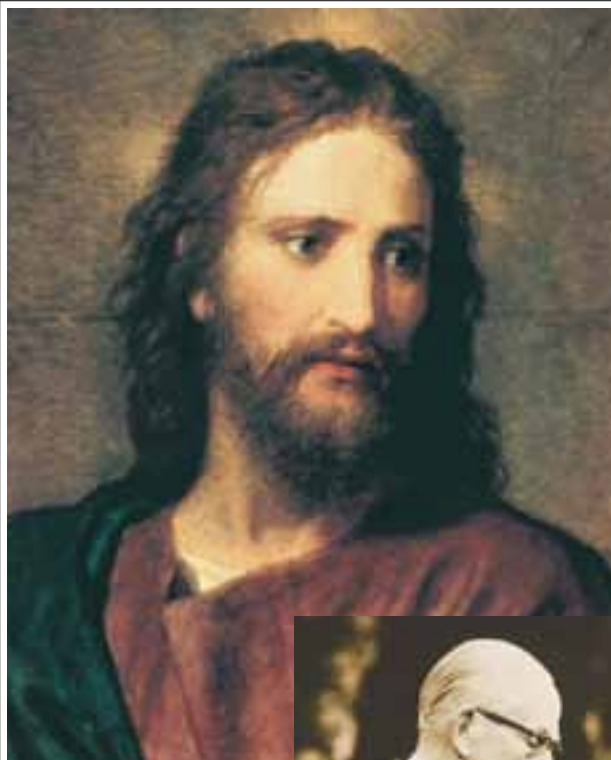
Jag fick veta för egen del

Jag medger att när jag åkte iväg som missionär var mitt vittnesbörd begränsat till min kunskap om frälsningsplanen och om Mormons bok. Jag insåg att mitt vittnesbörd saknade det djup jag ville att det skulle ha och kände mig därför otillräcklig som missionär.

Som de flesta franska medlemmar i kyrkan på den tiden hade jag aldrig varit med på en utsändning av generalkonferensen. Vi hade alltid tittat på återutsändningarna och lyssnat på konferensen på franska genom en tolk. Nu när jag var missionär i Wales och talade engelska skulle jag få höra profetens röst, president Ezra Taft Benson (1899–1994) i direktsändning.

När sessionen började sjöng de lokala församlingsmedlemmarna med medlemmarna i Tabernaklet i Salt Lake City. Jag sjöng också och slogs snabbt av en överväldigande känsla av glädje och tillhörighet. De här känslorna vittnade om att jag var medlem i Jesu Kristi kyrka.

Jag bad Herren vittna för mig att mannen som skulle tala var hans profet.

Medan jag satt där fick jag en tanke: "Tänk om jag skulle be Herren bekräfta för mig att president Benson är hans profet?"

Jag visste att jag kunde "fråga Gud" (se Moroni 10:4), men var rädd att jag på något sätt skulle förolämpa honom med mina frågor. Efter en stunds begrundan bestämde jag mig för att försöka ändå. Jag böjde huvudet och bad Herren vittna för mig att mannen som skulle tala var hans profet, siare och uppenbarare. Det dröjde inte länge förrän en intensiv känsla av frid och lycka kom över mig. Jag lyfte huvudet, öppnade ögonen och lyssnade när president Benson vittnade om Mormons bok.

Från den stunden visste jag för egen del att Herren

leder kyrkan genom en utvald profet. Till följd av det vittnesbördet lämnade jag konferensen med nya mål, och jag visste att det var mitt ansvar att nå dem. Jag ändrade fokus på min mission och såg fram emot att närvara vid framtida generalkonferenser. Jag såg också ivrigt fram emot när kyrkans tidning skulle komma så att jag kunde läsa de heliga orden från Herrens tjänare. ■

Thierry Hotz, Frankrike

Tala om att du älskar dem

I generalkonferensen i oktober 2007 talade äldste Claudio R M Costa i presidentskapet för de sjuttios kvarum om att inte vänta till i morgon för att göra sådant vi kan göra i dag, särskilt när det gäller vår familj.³ I slutet av sitt tal återgav han några rader från en dikt av Norma Cornett Marek. Äldste Costas budskap och orden i den dikten berörde mig starkt och uppmuntrade mig att regelbundet uttrycka min kärlek till mina föräldrar, min syster och mina vänner.

Naturligtvis älskade jag min familj och mina vänner innan jag hörde det konferenstalet, men jag hade inte för vana att tala om för dem att jag älskade dem, i alla fall inte varje dag. Kanske *behövde* de höra de där speciella orden från mig mer regelbundet. Jag var inte säker på hur de skulle reagera först, men när de reagerade positivt bestämde jag mig för att fortsätta. Under de kommande månaderna såg jag hur mina relationer stärktes, delvis för att jag hade följt äldste Costas uppmaning.

Nu verkar jag som heltidsmissionär hundratals mil från mitt hem i Costa Rica. Jag saknar min familj, men det är okej. Jag vet att de älskar mig, och jag vet också att de vet att jag älskar dem. Jag känner frid eftersom jag tog (och fortfarande tar) tillfället i akt att uttrycka min kärlek.

Jag är tacksam över att vi har möjlighet att regelbundet lyssna på ledarna som kallats av Gud. Jag vet att när vi följer dem välsignas vi och de vi älskar. ■

Äldste Hugo Lino Rivera Mena, Idahomissionen Boise

SLUTNOTER

1. Jeffrey R Holland, "Överstepräst för det goda som skall komma", *Liahona*, jan 2000, s 45.
2. Boyd K Packer, "De gyllene åren", *Liahona*, maj 2003, s 82.
3. Se Claudio R M Costa, "Skjut inte upp till morgondagen det du kan göra i dag", *Liahona*, nov 2007, s 73.

VISSTE DU DET HÄR?

"Den grundläggande avsikten med handlingsfrihetens gåva [var] att vi skulle älska varandra och välja Gud."

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, "Herrens innerliga barmhärtighet", Liahona, maj 2005, s 101.

Några siffror

52 494

Antalet heltidsmissionärer som verkade över hela världen 2008.

Mitt favoritskriftställe

Matteus 5:14–16

"Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg.

Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att det lyser för alla i huset.

Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen."

Det här är mitt favoritskriftställe eftersom det hjälper mig komma ihåg att jag har ett ansvar att vara ett föredöme, särskilt när jag inte är hemma eller i kyrkan. Genom mig kan många få veta mer om kyrkan.

Laura Z, 15 år, Lima, Peru

Kyrkan i Storbritannien

De första missionärerna som färdades över havet sändes till England 1837, bara sju år efter det att kyrkan hade grundats. En grupp på sju missionärer kom till England den 19 juli 1837, predikade i Preston och döpte 9 nyomvända den 30 juli. Veckan därpå döptes ytterligare 41 nyomvända.

Mellan 1837 och 1900 emigrerade upp till 100 000 nyomvända för att förena sig med kyrkan i Förenta staterna. Faktum är att år 1870 bestod nästan hälften av Utahs befolkning av brittiska immigranter. På 1950-talet ökade medlemsantalet i Storbritannien (som omfattar England, Skottland, Wales och Nordirland) när kyrkans ledare uppmuntrade medlemmarna att stanna kvar i sitt hemland och bygga upp kyrkan där.

År 1958 invigdes ett tempel i London. År 1998 invigdes ett annat tempel i Preston, platsen där den första predikan ägde rum för över 170 år sedan. I Preston finns den äldsta kvarvarande grenen i hela kyrkan som bildades 1837.

Här är några fakta om kyrkan i Storbritannien i dag:

Medlemsantal	181 756
Missioner	7
Tempel	2
Församlingar och grenar	347
Släktforskningscentrer	120

DET HÄR ÄR VÅR RELIGION,

ERICH W KOPISCHKE

i de sjuttios kvorum

En favoritpsalm vi ofta sjunger på prästtadömsmötena är "Gån, Israels äldste", med text av Cyrus H Wheelock. Tredje versen lyder:

*Vi gå till de arma, som Jesus oss bjöd,
de trötta, de hungrande lidande nöd.*

*Med budskap vi komma i glädje och sång,
de missledda gav han det samma en gång.¹*

bekännelse aldrig kommer att frälsa en enda av er in i Guds celestiaala rike, såvida ni inte tillämpar just dessa principer som jag nu undervisar er om. *Ge er av och hämta hem de människor som är därute på slätten.*"²

Cyrus H Wheelock var med på de här mötena. Han var med i den första räddningspatrullen som lämnade Salt Lake City den 7

ATT RÄDDA SJÄLAR

Lördagen före generalkonferensen i oktober 1856 anlände äldste Franklin D Richards och en handfull hemvändande missionärer till Saltsjödal. De rapporterade för president Brigham Young om hundratals pionjärer; män, kvinnor och barn, som hade skingrats längs med den långa vägen till dalen och fastnat i den tidiga vintern. Människorna var hungriga och många kärror och vagnar hade gått sönder. Människor och djur dog. Alla skulle dö om de inte blev räddade.

På söndagsmorgonen bad president Young alla som skulle tala den dagen och under generalkonferensen som följde att ta upp pionjärernas belägenhet. I sitt tal sade han:

"Detta är min religion, detta är maningen från den Helige Anden som jag besitter, att rädda människorna ...

Jag säger er att er tro, religion och religiösa

oktober för att leta efter medlemmarna som skingrats på slätterna.

Senare rapporterade George D Grant, som ledde räddningspatrullen, för president Young: "Det lönar sig inte mycket för mig att försöka beskriva dessa människors situation, för den får du höra om av [andra] ... men föreställ dig mellan fem och sex hundra män, kvinnor och barn, utslitna efter att ha dragit på handkärror genom snö och lera; människor som svimmar vid vägkanten och ramlar, stelfrusna av kylan; barn som gråter, stela av köld, med blödande fötter som ibland är bara i snön och frosten. Synen är nästan för mycket att bära även för de starkaste av oss. Men vi fortsätter och gör allt vi kan, utan att tvivla eller misströsta."³

Texten till "Gån, Israels äldste" kan ha funnits i broder Wheelocks huvud under de

BUDSKAP FRÅN

LÄRAN OCH FÖRBUNDEN

Brigham Young sade till dem som sänds för att rädda de strand-satta pionjärerna att vår religion är att rädda själar. I vår tid har omständigheterna drastiskt förändrats. Men president Youngs uttalande har inte ändrats. Vi är alltid förpliktade att rädda personer i andlig och fysisk nöd.

svåra dagarna 1856. Räddningsmännen hjälpte bokstavligt talat de trötta, de hungriga och de som led nöd. De uppmuntrade dem och visade vägen till Sion i Saltsjödalens.

Vi räddar människor

I vår tid när det tar mindre än en dag att flyga med jetplan från Europa till Saltsjödalens har situationerna och förhållandena dramatiskt ändrats. Men president Youngs uttalande har inte ändrats — det är fortfarande vår religion att rädda människor. Som medlemmar i Herrens kyrka är vi alltid förpliktigade att rädda personer i andlig och fysisk nöd. Som Herren sade till äldsterna i början av kyrkans återställelse: "Kom i allt ihåg de fattiga och behövande, de sjuka och lidande, ty den som inte gör detta, han är inte min lärjunge." (L&F 52:40)

Vi vill vara sanna lärjungar till vår Herre Jesus Kristus. Vi förkunnar att vi älskar Gud och vill följa hans bud. Varje söndag förnyar vi våra dopförbund, tillber Gud under våra möten och lovprisar honom för alla de välsignelser han ger oss. Kung Benjamins påminnelse gäller fortfarande: "När ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst." (Mosiah 2:17)

När Herren vill välsigna någons liv eller hjälpa någon i nöd sänder han ofta en granne, vän eller familjemedlem. Det är ett sätt varpå han ger stöd och frälsning åt andra. Genom att göra så hjälper han oss förstå det stora budet: "Du skall älska din nästa som dig själv." (Matt 22:39)

Är det att undra på att vi ofta är de största förmånstagnarna när vi sträcker oss ut mot andra? Herren har lovat: "Den som svingar skäran av all sin kraft, han samlar ett förråd så att han inte omkommer utan bringar frälsning till sin själ." (L&F 4:4) När vi "bringar" frälsning till andra "bringar" vi också frälsning till vår egen själ.

Håll ögonen öppna

Det finns många sätt att sträcka sig ut mot andra och hjälpa personer med fysiska och andliga behov. Om vi går genom livet med öppna ögon visar Herren oss möjligheter som välsignar andra och oss själva.

Nyligen var jag med på en konferens med missionärer från kyrkan som arbetar med humanitär hjälp i Jordanien. Medan jag var där såg jag två systrar som stickade. De sade att de stickade små mössor till nyfödda. I norra delen av huvudstaden Amman finns ett sjukhus där 50 barn föds varje dag. Människorna där är mycket fattiga. Efter förlossningen sänds mödrar och barn tillbaka till sina hem där det inte finns någon värme. Många av barnen blir sjuka och dör på grund av för låg kroppstemperatur. Jag bad att få två av mössorna som de hade stickat.

När jag hade återvänt hem tog min hustru med mössorna till Hjälpföreningen. Till följd därav påbörjades ett underverk — precis som det påbörjas i många av våra hjälpföreningsmöten runtom världen. Under jultiden började många systrar från våra kringliggande församlingar att sticka och sy mössor. De gjorde det ensamma, tillsammans med vänner, hemma eller på aktiviteter i kyrkan.

En dag frågade jag en vän hur det var med honom. Med glimten i ögat svarade han: "Jag är ett 'offer' för babymössor. Vi pratar om babymössor natt och dag. Vi är omgivna av dem." En syster ringde och frågade mig: "Är det inte varmt i Mellanöstern?" När jag hade försäkrat henne att mössorna behövdes så gick hon till verket.

När jag åkte tillbaka till Jordanien hade jag över 800 mössor i mina resväskor. När vi lämnade över dem till seniorkonsulten för sjukhuset förlossningsavdelning tyckte de att de var sända från Gud. Jordanien hade just haft den kallaste vintern på 16 år med temperaturer långt under nollstrecket.

Vi sträcker oss ut mot andra

Att sträcka sig ut och hjälpa andra är inget som begränsas av ålder, hälsa, tid, talanger eller ekonomiska resurser. Alla som har en önskan kan hjälpa andra i nöd. Vi kan delta i organiserade välfärdsprojekt. Vi kan ge ett generöst fasteoffer. Vi kan besöka och trösta en vän som är sjuk. Vi kan bjuda hem någon som har problem. Vi kan trofast besöka familjerna vi har tilldelats som hemlärare och besökslärare. Vi kan inbjuda en vän som kämpar med motgångar till våra

söndagsmöten. Vi kan följa med heltidsmissionärerna på undervisning. Vi kan släktforska och ofta tjäna i templet. Vi kan lyssna på våra barn och barnbarn, undervisa dem och uppmuntra dem att vandra i ljuset.

Ibland är det så enkelt som att be en uppriktig bön, ringa eller skriva ett kort. Om vi är för upptagna för att sträcka oss ut mot någon i nöd så är vi *för* upptagna. När vi gör gott följer vi Frälsarens inbjudan:

”Jag ålägger er att vara detta folks ljus. En stad som ligger uppe på ett berg kan inte döljas.

Se, tänder man ett ljus och sätter det under en skäppa? Nej, utan på en ljusstake och det ger ljus till alla som är i huset.

Låt därför ert ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen.”
(3 Nephi 12:14–16)

Visa andra vägen till Sion och evigt liv

Att sträcka sig ut mot andra är helt enkelt att bry sig om andra. Vi bryr oss inte om siffror eller statistik utan om välbefinnandet hos människorna runt omkring oss. Om vi gör gott, sträcker oss ut och ger andlig och fysisk hjälp efter vår styrka och förmåga så visar vi automatiskt andra vägen till Sion. De attraheras av vad vi är och vad vi representerar. De välsignas av det de ser och känner. Deras vittnesbörd etableras eller stärks. Då vibrerar Herrens försäkran i vår själ:

”Var ... trofast. Verka i det ämbete vartill jag har utsett dig. Hjälp de svaga, lyft upp händerna som hänger ned och styrk de matta knäna.

Och om du är trofast intill änden skall du få odödlighetens krona och evigt liv i de boningar som jag har berett i min Faders hus.” (L&F 81:5–6)

Vår religion är verkligen att rädda och frälsa själar. ■

SLUTNOTER

1. ”Gån, Israels äldste”, *Psalmer*, nr 200.
2. Brigham Young, ”Remarks”, *Deseret News*, 15 okt 1856; se också LeRoy R Hafen och Ann W Hafen, *Handcarts to Zion* (1960), s 120–21; LaRene Porter Gaunt och Linda Dekker, ”Go and Bring Them In”, *Ensign*, dec 2006, s 43.
3. *Handcarts to Zion*, s 228.

VÅR UPPGIFT ATT RÄDDA

”Överallt omkring oss finns många som behöver hjälp och som förtjänar att räddas. Vår uppgift i livet, som Herren Jesu Kristi efterföljare, måste vara att rädda.”

President Gordon B Hinckley (1910–2008),
”Vår uppgift att rädda människor”, Nordstjärnan, jan 1992, s 68.

Kyrkan eller min flickvän?

Min mormor blev medlem i kyrkan 1962. Hennes barn döptes också men med tiden blev alla mindre aktiva. Många år senare flyttade en av dem, min moster, från Costa Rica till USA och blev aktiv i kyrkan där.

Som tonåring åkte jag och besökte min moster 1991. Under tiden jag var där presenterade hon heltidsmissionärerna för mig och jag träffade dem några gånger hemma hos min moster. De frågade om jag ville lära mig mer om evangeliet men jag sade att jag inte var intresserad.

Jag återvände hem till Costa Rica, och där fick jag också besök av missionärerna. (Min moster hade gett dem min adress.) Jag var fortfarande inte intresserad av deras budskap så jag bad dem gå.

Fyra år gick. Jag dejtade en kvinna som jag hade varit vän med i många år, och vårt förhållande utvecklades till förlovning. När jag tänkte på vår framtid tillsammans så vände sig mitt hjärta till frågor av andlig karaktär, och jag sade till min fästmö att jag ville känna Gud. Vi bestämde att jag skulle gå till kyrkan tillsammans med henne för att lära mig mer om honom. Under tiden bad jag för mig själv till Gud om möjligheter att lära känna honom.

Under den här tiden av sökande knackade missionärerna från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

M*in flickvän var inte glad åt mitt beslut att döpas. Hon sade att jag fick välja mellan henne och kyrkan.*

dörren. Men i samma ögonblick slog mig en tanke: "Du har bett om att få lära känna Gud. Tänk om de här männen har en del svar åt dig?"

Jag öppnade dörren igen och ropade på äldsterna. Jag bjöd dem att komma in och undervisa mig.

Jag upptäckte snabbt kraften i sanningarna de undervisade om och tog till mig det återställda evangeliet. Tre veckor senare, den 12 mars 1995, döptes jag in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Min flickvän var inte glad åt mitt beslut. En kväll omkring tre månader senare sade hon att jag fick välja

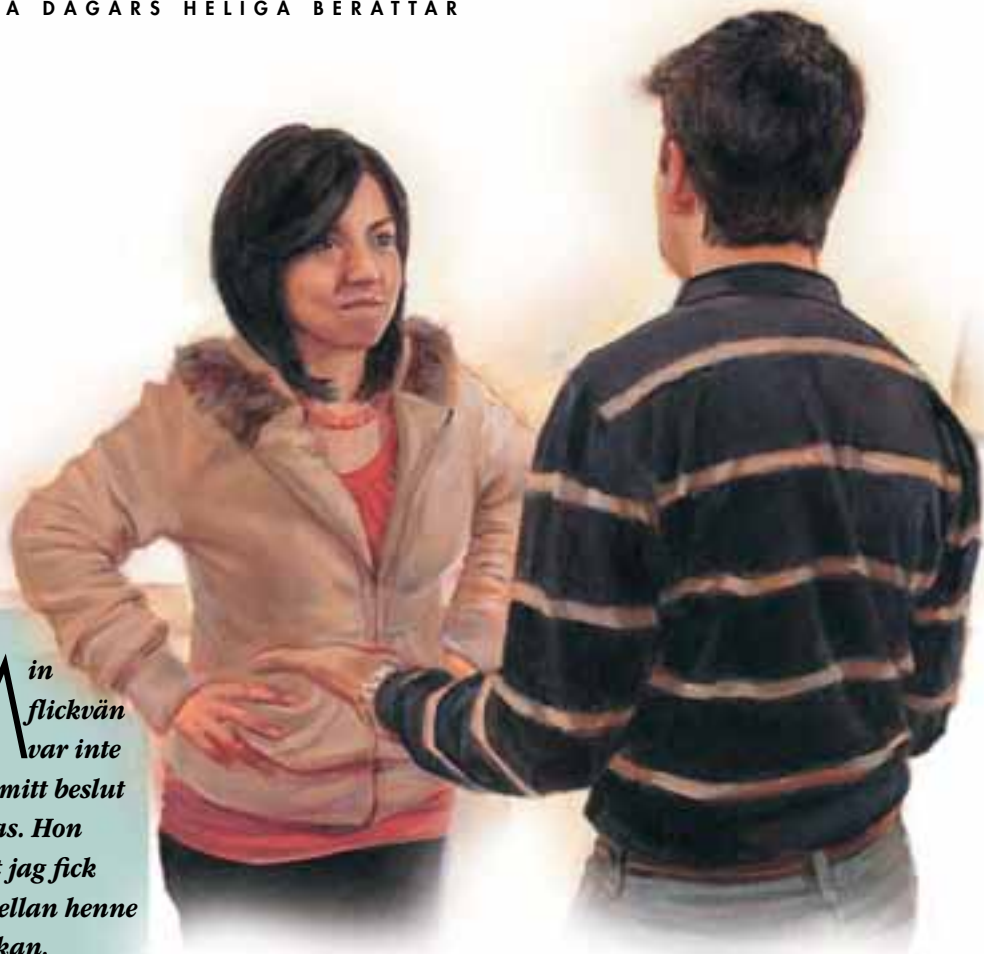
återigen på min dörr. Jag var arg över att de hade kommit tillbaka, sade åt dem att gå och stängde

mellan henne och kyrkan. Vilket smärtsamt beslut! Efter en hel del begrundan och kval valde jag kyrkan.

Jag kände att jag hade fattat rätt beslut men månaderna efter vårt uppbrott var en mörk tid i mitt liv. Ändå fann jag hopp genom att följa min nyfunna religion, särskilt när jag lärde känna min himmelske Fader, som jag hade bett om att få göra.

Ett år efter dopet åkte jag iväg som heltidsmissionär till Nicaragua. Mitt tjänande där gav stor glädje och min kunskap om och kärlek till min himmelske Fader stärktes. Flera månader efter att jag återvänt hem från Nicaragua träffade jag Lili, kvinnan som senare blev min hustru.

Det är inte alltid lätt att göra evangeliet till en prioritet i vårt liv. Besluten jag fattade var svåra. Men

jag lärde mig då — och har fortsatt att lära mig — att när vi gör uppoffringar för att lära känna vår himmelske Fader så uppenbarar han sin vilja för oss och för vårt liv. Lyckan som kommer av att följa hans plan och hans bud är alltid värd ansträngningen. ■

Diego Ortiz Segura, Costa Rica

Av största värde

När jag valde målningen av Frälsaren började några av mina bröder och systrar att fnissa. Sakerna som de ansåg mer värdefulla låg fortfarande kvar bland de andra som hade tillhört mamma och pappa.

Vi hade samlats i vårt barn- domshem där mamma hade bott när hon dog några veckor tidigare. Pappa hade dött fem år tidigare, 2001. Nu var det dags att dela upp deras ägodelar. Vi drog lott och valde föremål. Personen med det lägsta numret fick välja först.

Sovrumsmöblerna gick först, därefter kylskåpet, matsalsbordet med stolar och sedan en bil av gammal modell. Jag valde pianot fastän jag inte kan spela. Vi hade haft musik i hemmet när jag växte upp. Pappa verkade ofta som församlingens musikordförande och båda mina föräldrar sjöng bra. Pappa som var en stor man med kraftfull röst tackade aldrig nej till ett tillfälle att sjunga. Pianot betydde mycket för mig, liksom målningen av Frälsaren.

Målningen jag valde hade ramats

in tillsammans med ett exemplar av "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd".¹ Den hängde på väggen i familjerummet där vi satt.

Jag kunde inte låta bli att tänka på Frälsaren, frälsningsplanen och hur mycket mina föräldrar betydde för mig. Och jag kunde inte låta bli att vara tacksam för hur de hade uppfostrat oss, evangeliet de hade undervisat oss om och exemplet de hade visat oss, bland annat genom deras villighet att tjäna.

När pappa kallades som biskop påminde han stavs- presidenten om att han var 70 år gammal. "Jag tror du har fått tag på fel gubbe", hade han sagt.

"Hur gamla tror du bröderna är uppe i Salt Lake City?" frågade stavs- presidenten. "Du var inte vårt

första- handsval. Du var inte ens vårt andra- handsval. Du var Herrens val."

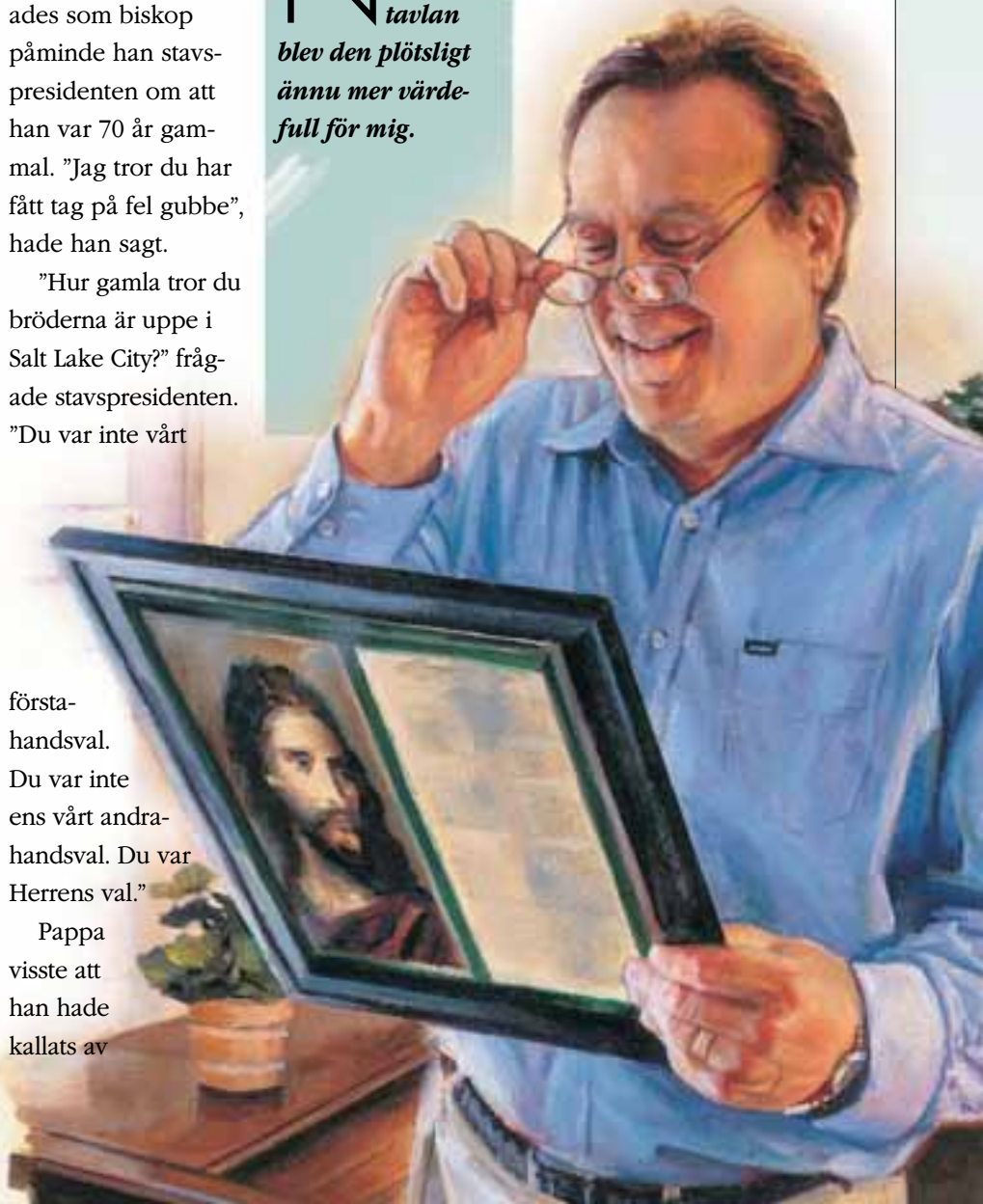
Pappa visste att han hade kallats av

Gud och han blev en bra biskop. Det fanns inget uppseendeväckande hos honom. Han var ingen expert på skrifterna. Han var bara en jordnära man som visade stor empati för församlingsmedlemmarna.

Medan pappa verkade som biskop verkade jag som rådgivare i ett annat biskopsråd i vår stav. När vi var på ledarskapsmöten tillsammans inriktades vår relation på Kristus och jag fick lära känna hans andliga sida.

När pappa kallades som biskop 1994 hade han en del

När jag vände på tavlan blev den plötsligt ännu mer värdefull för mig.

hälsoproblem. "Gör den här kallelsen att jag är garanterad ytterligare fem år i livet?" frågade han skämtsamt stavsprezidenten. Pappa dog två år efter det att han blivit avlöst.

Alla dessa tankar snurrade i huvudet när vi höll på att avsluta vår uppdelning av mina föräldrars ägodelar. När jag hade kommit hem letade jag efter den rätta platsen att hänga upp målningen av Frälsaren på. När jag vände på tavlan såg jag till min förvåning att den hade tillägnats min far: "Vi ska alltid minnas biskop Taylor som en stor man med ett lika stort hjärta." Det var under-tecknat av vårt stavsprezidentskap: "President Cory, President Carter, President Stubbs."

Plötsligt blev målningen ännu mer värdefull för mig. I dag hänger den på väggen hemma över mina föräldrars piano. Det finns fortfarande några saker i vårt gamla hem som jag har valt ut men inte hämtat. Det har ingen betydelse. Jag har det som är av störst värde. ■

Ray Taylor, Utah, USA

SLUTNOT

1. "Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, apr 2000, s 2–3.

Till slut följde jag uppmaningen

Hur går det för er med läsningen av Mormons bok?" frågade biskopen vår familj under tiondeavräkningen 2005.

Vi hade just pratat om alla mina

ansvarsuppgifter i kyrkan och hemma med våra två små pojkar. Jag nämnde stammande något om hur svårt det var att läsa ett helt kapitel varje dag, men i mitt hjärta visste jag att det bara var ursäkter. Sanningen var den att fastän jag hade gjort många bra saker under de senaste månaderna så hade jag inte försökt läsa Mormons bok från pärm till pärm som president Gordon B Hinckley hade uppmanat oss att göra.¹

I början av det nya året fick jag ett styng i hjärtat av Anden. Jag kände mig som den spetske Naaman som först vägrade utföra det enkla göromålet att tvätta sig i Jordans vatten som profeten Elisa hade uppmanat honom att göra. (Se 2 Kung 5:1–14.) Att läsa Mormons bok är också något som är enkelt.

Följande fastesöndag bar flera bröder och systrar vittnesbörd om hur de hade sett uppfyllelsen av profetens löften i sitt liv. Jag visste att jag hade gått miste om de här välsignelserna på grund av att jag inte hade lyssnat på hans röst. Jag bestämde mig för att läsa Mormons bok från pärm till pärm under 2006 — och året därpå, och året därpå — så att jag, liksom president Hinckley, skulle få större kärlek till den.

När året närmade sig sitt slut tänkte jag på mitt mål och var medveten om att jag skulle kunna avsluta boken före årets slut. Jag insåg att jag hade fått insikter som jag inte skulle ha kunnat få från någon annan källa. Jag hade kommit närmare min himmelske Fader och min Frälsare. Jag hade sett fler tillfällen när jag kunde dela med

mig av evangeliet under året tack vare att jag hade läst Mormons bok och kunde vittna om att den var sann.

Jag önskar att jag hade följt president Hinckleys uppmaning 2005. Liksom Naaman, som slutligen tvättade sig i Jordans vatten, kunde jag ha fått ta del av Mormons boks välsignelser mycket tidigare än vad jag fick.

Jag är tacksam för att jag ha lärt mig hur viktigt det är att också följa enkla uppmaningar av profeten. Jag ser fram emot ett nytt år, fullt av välsignelser tack vare att jag läser Mormons bok — igen. ■

Jennifer Garrett, Kalifornien, USA

SLUTNOT

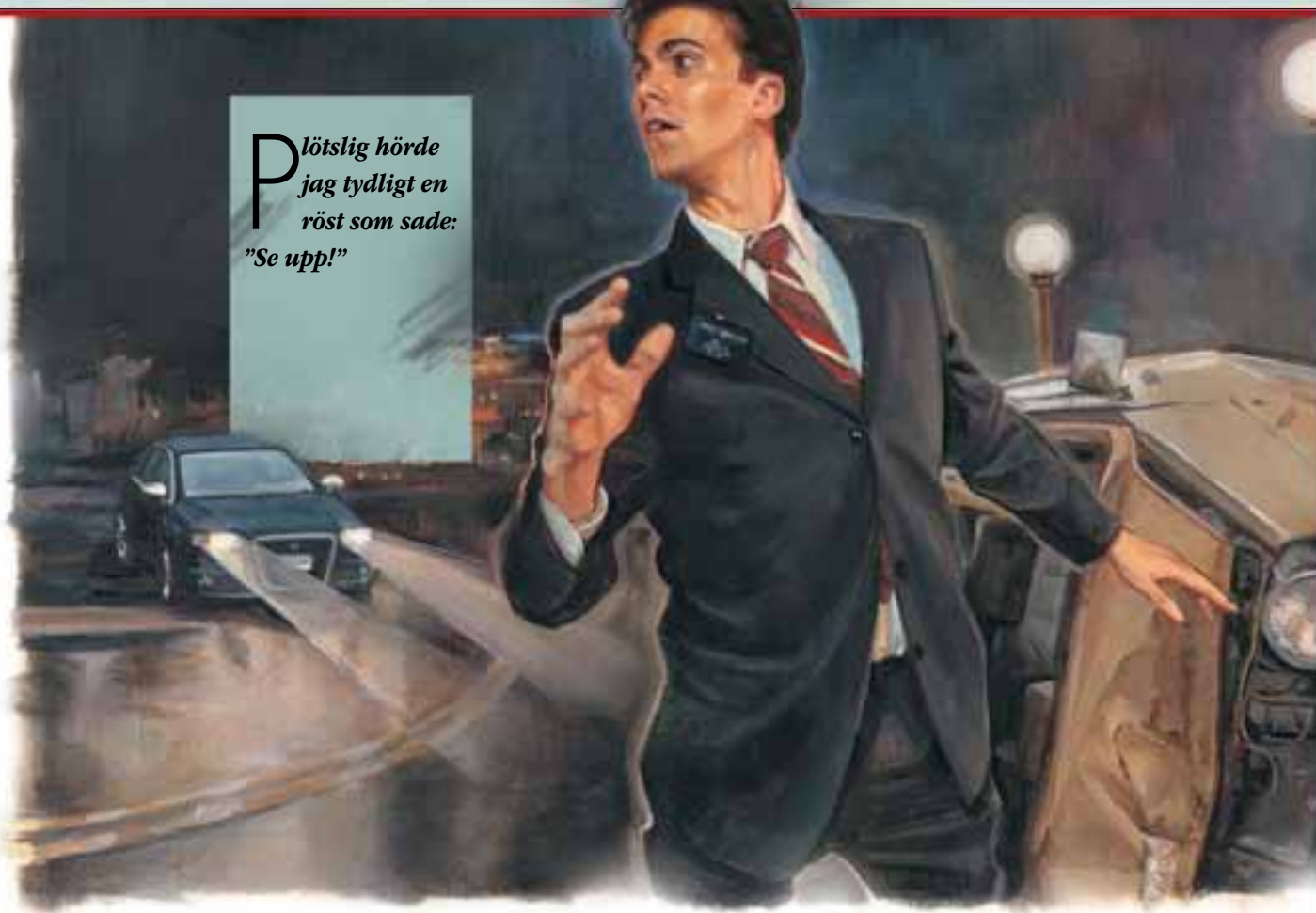
1. Se Gordon B Hinckley, "Ett levande och sant vittnesbörd", *Liahona*, aug 2005, s 6.

Se upp!

På kvällen den 23 juli 1991 var äldste Charles Larsen och jag på väg hem från Auckland International Airport efter att ha lämnat av en missionär som var klar med sitt missionärsarbete. Det var vinter i Nya Zeeland och det hade regnat i flera dagar.

Jag körde bilen mot den stora Harbour-bron som sammanbinder Auckland och Takapuna. När vi närmade oss en kurva i den lägre delen av bron körde en liten bil förbi oss i hög fart. När den snabba bilen gick in i kurvan tappade fören kontroll på det våta underlaget. Bilen for fram och tillbaka och slog sedan emot cementbarrikaden som hindrade den från att falla ner från

Plötslig hörde
jag tydligt en
röst som sade:
"Se upp!"

bron och ner i hamnen.

Efter att ha slagit emot barrikaden snurrade bilen runt och kanade iväg en bit innan den stannade. Chockad av det jag just hade sett styrde jag genast mot mitt-remsan och satte på varningsljusen. Instinktivt gick äldste Larsen och jag ur bilen för att se om vi kunde vara till hjälp. Innan vi nådde fram till bilen hade en man klättrat ut ur ett trasigt fönster, tagit sig ner från bron till vattenytan där han försvann i mörkret. Vi ropade på honom men han svarade inte.

Jag gick fram till den lilla krossade bilen som låg på sidan med passagerardörren uppåt. Fönstret saknades så jag klämde mig in en bit för att se

om det fanns någon annan därinne. Plötslig hörde jag tydligt en röst som sade: "Se upp!" Förskräckt hoppade jag snabbt tillbaka. Nästan omedelbart kom en annan bil i hög fart runt kurvan och körde in i bilen som jag just hade lutat mig in i.

På grund av kurvan i vägen och den höga cementbarrikaden kunde den mötande trafiken inte se ödeläggelsen. Det hela utvecklades till en seriekrock. Äldste Larsen och jag sprang snabbt runt kurvan och viftade med armarna för att få stopp på bilförarna. Polisen kom efter en liten stund och vi fick veta att den första bilen var stulen.

När vi åkte hem tänkte jag på hur nära ögat det hade varit för

mig och jag tackade äldste Larsen för att han hade varnat mig för den ankommande bilen. Han tittade förvånat på mig och sade: "Äldste Soelberg, jag har inte sagt något. Jag var inte i närheten av dig och såg inte ens bilen som kom runt kurvan."

Vi satt en stund och kände en överväldigande tacksamhet. Den kvällen knäböjde vi och tackade vår himmelske Fader för varningen som bokstavligt talat räddade mitt liv. Sedan den upplevelsen har jag många gånger burit vittnesbörd om hur viktigt det är att vi är mottagliga för Herrens ande och lyssnar på hans röst. ■

Mark H Soelberg, Utah, USA

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

De här undervisningsförslagen är till för att ge dig några idéer. Du kan anpassa dem till din familj.

"En familjs arv av tjänande", s 8: Sammanfatta berättelsen och betona hur familjemedlemmarnas goda exempel inspirerade andra. Skapa en framtida släktforskningsöversikt: Skriv på ett pappersark namnen på barnen i din familj och be var och en välja några namn till sina framtida barn. Avsluta med att samtala om hur barnens exempel och vittnesbörd kan påverka deras efterkommande och sammanlänka dem med deras förfäder.

"Dina vänner blir ofta som du", s 31: Lägg fram några liknande föremål och så ett som skiljer sig från de andra. Påpeka att det föremålet är lätt att se. Läs berättelsen. Samtala om vad följande uttalande innebär: "Jag hoppas att alla kan se skillnaden hos alla er." Sätt upp ett mål att bli ett bättre exempel på att följa Jesus Kristus så att andra vill lära sig mer om evangeliet.

"Det här är vår religion, att rädda själar", s 40: Läs avsnittet "Håll ögonen öppna" och säg att du kommer att ha en skattjakt som varar i en hel vecka. Sätt fram en behållare och några bönor eller småstenar så att ni kan dokumentera vad alla har gjort. Samtala om hur vi kan få hjälp att tjäna andra om vi håller ögonen öppna. Sätt upp ett mål att leta efter olika sätt att tjäna andra under den kommande veckan hemma, i skolan, på arbetet och i kyrkan. Varje gång någon tjänar någon annan kan han eller hon lägga en böna i behållaren. Räkna nästa vecka hur många bönor ni har samlat ihop.

"Historier och vittnesbörd i ett tält", s LS4: Använd en filt och låtsas att ni gör ett tält som ni sitter i. Dela ut någon godsak som ni kan äta under lektionen. Läs berättelsen och låt två familjemedlemmar rollspela samtalet mellan Kent och Brett. Vittna om att den Helige Anden kan mana oss att veta när vi ska bära vårt vittnesbörd och vad

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Siffrorna anger första sidan av artikeln.

LS = Lilla stjärnan	32, 35, LS4
Bön, 36, 44, LS10	Mormons bok, 13, 46
Dop, 26, 32	Musik, LS10
Engagemang 25, 44	Omvändelse, 8, 28,
Evangeliet, 25	31, 44
Exempel, 2, 8, 31, LS14	Profeter, 18, 36, LS6,
Familjen, 8, 36, 45, LS2,	LS8, LS16
LS8, LS10, LS14, LS16	Sjuttio, 18
Förberedelse, 14, LS13	Smith, Joseph, LS6
Generalkonferens, 36	Tacksamhet, 45
Inspiration, 28, 47,	Tempeltjänst, 14
LS6, LS10	Tjänande, 2, 8, 14, 40,
Kvinnor, 2	LS2, LS14
Kyrkans historia, 18,	Uppenbarelse, 18
40, LS6	Vittnesbörd, 2, 13, 14,
Kärlek 36, 40, LS2	36, LS4
Missionsarbete, 26, 28,	Vänner, 31

vi ska säga. Uppmuntra familjemedlemmarna att vara värdiga att ta emot maningar från den Helige Anden och följa dem.

"Lucy blir tröstad", s LS10: När du har läst berättelsen läser du mammas ord på nytt: "Den Helige Anden hjälpte dig veta vad du skulle göra för att bli gladare." Be de yngre barnen rita en bild av en situation där bön och den Helige Andens vägledning är till hjälp. Avsluta med att sjunga en favoritsång från Primär tillsammans och bär vittnesbörd om den tröstande kraften som finns i bön och helig musik.

Studera evangeliet tillsammans

Måndagskvällarna bör vara reserverade för familjens hemafton. De lokala ledarna bör se till att kyrkans byggnader är stängda, att inga församlings- eller stavsaktiviteter planeras för måndagskvällar och

att andra störande avbrott i familjernas hemafton undviks. Hemaftonens främsta betoning bör ligga på att familjen är tillsammans för att studera evangeliet. Vi vill påminna alla om att Herren har uppmanat föräldrar att undervisa

sina barn om evangeliet, att be och att hålla sabbatsdagen helig. Skriften är det viktigaste källmaterialet när det gäller att undervisa om evangeliet."

Brev från första presidentskapet, 30 aug 1994

ER BÄSTA HEMAFTON

Skicka in en beskrivning av er bästa hemafton till liahona@ldschurch.org. Brev kan komma att förtydligas eller förkortas.

Lilla stjärnan

KOM LYSSNA TILL EN PROFETS RÖST

VISA KÄRLEKEN I DITT HJÄRTA

PRESIDENT THOMAS S MONSON

LS²

President Monson tycker om dikter. Han citerar ofta dikter i sina tal, bland annat dikten här nedanför, "Vem älskade mest?" Den fanns i en gammal lärobok som hjälpte barn lära sig läsa.

Kärlek orsakar förändringar. Kärlek botar själen. Men kärlek växer inte som ogräs eller faller som regn.

Jesus sade: "Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra." (Joh 13:34)

Små barn kan lära sig att älska andra. De följer gärna den här favoritdikten:

*"Jag älskar dig mamma", sa lille Jan.
Sen glömde han bort sina sysslor den dan.
Han sprang ut och lekte med mössan på sned.
Mor fick själv bära vatten och ved.*

*"Jag älskar dig, mamma", sa söta Sara.
"Jag älskar dig mer än ord kan förklara."
Sen var hon sur och grinig varenda sekund.
Mor blev glad när hon gick ut en stund.*

*"Jag älskar dig mamma", sa lilla Ann.
"I dag ska jag hjälpa dig allt jag kan.
Skolan är slut, och jag är inte trött."
Sen vaggade hon baby'n tills han somnade sött.*

*Hon hämtade kvasten och sopade glatt.
Ofta hördes hennes ljusa skratt.
Hon hjälpte villigt till på alla sätt
Och gjorde sin mors börda lätt.*

*På nytt sade barnen: "Jag älskar dig",
när de på kvällen gick och lade sig.
Hur tror ni mor förstod allra bäst
vem av barnen som älskade henne mest?¹*

Önskan att lyfta, villighet att hjälpa och godhet att ge kommer från ett hjärta fyllt av kärlek. Sann kärlek är en återspeglning av Kristi kärlek. ●

Från "Kärlekens dörr", Liahona, okt 1996, s 4, 5, 6.

SLUTNOT

1. Joy Allison, "Which Loved Best?" i *McGuffey's Third Eclectic Reader* (1879), s 146–147.

TRE BETYDELSER AV ORDET KÄRLEK

Ordet kärlek har minst tre olika betydelser: (1) Det är en känsla i hjärtat. (2) Det är ett ord man kan säga. (3) Det är en handling. Det bästa sättet att visa kärleken du har i hjärtat är att tala om för andra att du älskar dem och göra något snällt mot dem också.

Titta på bilderna här nedanför. Vad kan barnet i varje situation göra för att visa kärlek till någon? Färglägg de fyra bilderna.

Historier och VITTNESBÖRD i ett tält

"Förkunna därför det som ni har hört och förvisso tror på och vet är sant." (L&F 80:4)

BRETT NIELSON

Baserad på en sann berättelse

Ring! Det var sista gången skolklockan ringde på fredagseftermiddagen. Jag hoppade upp från min bänk och sprang mot dörren. Min vän Kent hade bjudit hem mig och två andra pojkar för att sova i tält den natten i närheten av hans hus. Jag hade sett fram emot det i två veckor.

När jag kom hem från skolan samlade jag ihop sovsäck, kudde, ficklampa, några serietidningar och en chipspåse. När jag kom hem till Kent höll han och hans pappa på att lägga ut tältet. Vi turades om att slå ner pinnarna som höll fast tältet vid marken.

Sedan grillade Kents pappa hamburgare och så lekte vi kurragömma i skogen. Så fort det hade blivit mörkt tände vi våra ficklampor och gick på upptäcktsfärd.

Efter ett tag ropade Kents mamma att vi skulle komma tillbaka från skogen och att det var dags att gå och lägga sig. Vi sprang in i tältet, lade ut våra sovsäckar och gjorde det bekvämt för oss. Vi delade på chipsen och lyssnade på några av Kents fantastiska äventyrshistorier. Kent gjorde oss alltid till hjältar i de här historierna. Vi kunde alltid flyga och vi räddade alltid situationen.

När det hade blivit sent var alla trötta och började slumra till. Jag hörde gräshoppornas sång och ett tåg som åkte förbi långt borta. Jag började tänka på Kents berättelser. Jag insåg att fastän Kent hade berättat om en massa äventyr så fanns det en berättelse som han inte kände till. Det var den sanna berättelsen om Joseph Smith och evangeliets återställelse. Ju mer jag tänkte på det desto mer kände jag att jag skulle berätta om det för min vän.

"Kent", är du fortfarande vaken?"

"Ja. Vad är det?"

Hjärtat började slå fortare och jag kände mig lite nervös, men jag fortsatte prata.

"Jo, jag undrar, tror du på Gud?"

"Ja det är klart", sade han.

"Tror du på profeterna i Bibeln?"

"Ja", sade Kent och satte sig upp i sovsäcken.

"Okej, tänk om jag skulle berätta för dig att vi har en levande profet på jorden i dag, precis som i Bibeln?"

"Vad menar du — en profet som Mose?"

"Ja, just det menar jag."

"Oj, det var något nytt", sade han. "Berätta om det."

Nervositeten började gå bort och jag blev ivrig i stället. Jag berättade för Kent om profeten Joseph Smith och hur evangeliet hade återställts till jorden. Jag berättade för honom om profeten och apostlarna som lever på jorden i dag.

När jag var klar frågade jag Kent vad han tyckte om det.

Han var tyst en liten stund. "Jag tycker det är en jättespännande berättelse som jag behöver tänka på. Tror du verkligen på det där?"

"Ja det gör jag verkligen." Jag hade en varm känsla inom mig och visste att jag hade sagt det som min himmelske Fader ville att jag skulle säga. Jag bad en tyst bön om att Kent skulle få reda på att det jag hade sagt var sant.

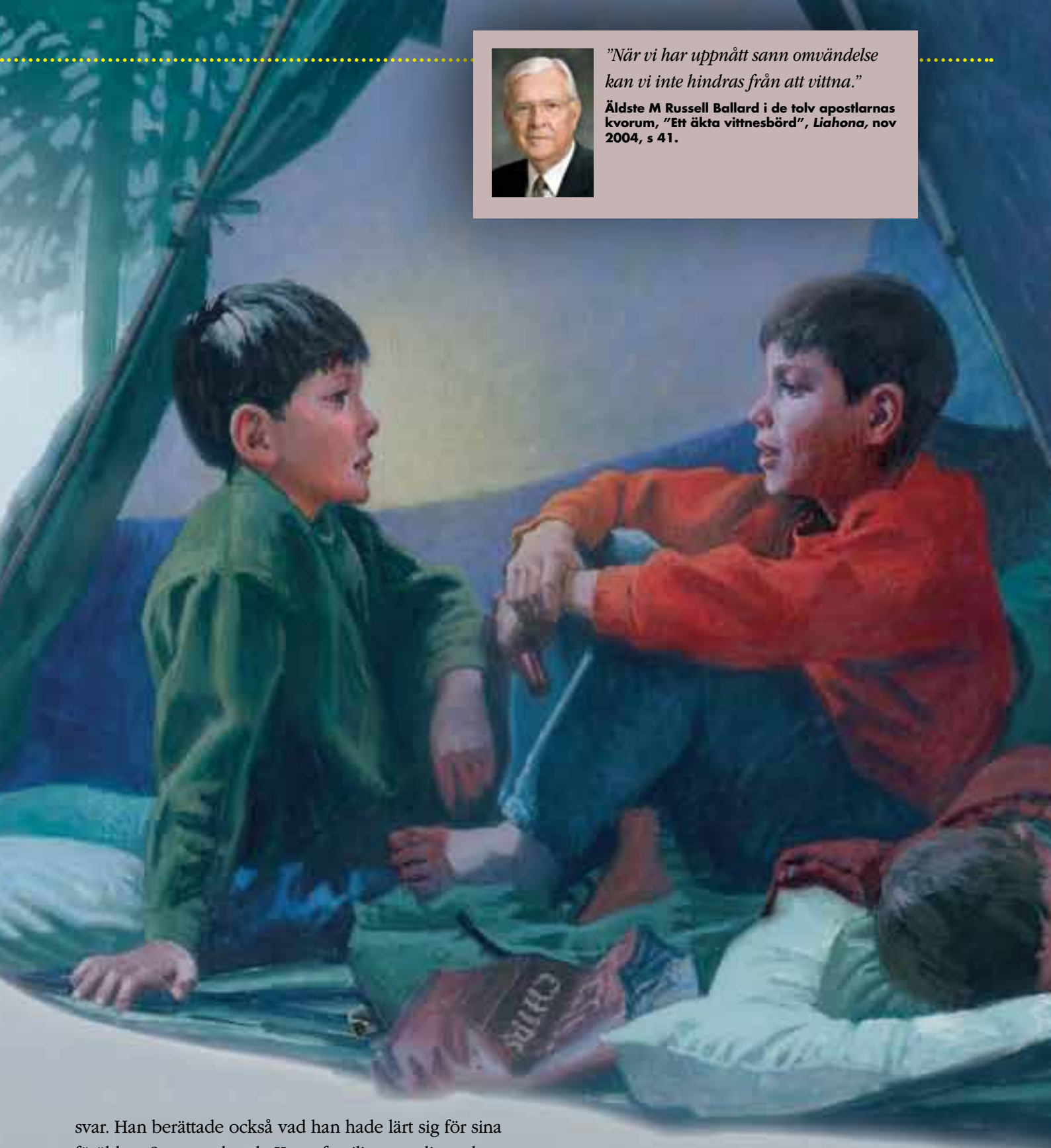
Jag fick veta senare att Kent hade bett för att få ett

"När vi har uppnått sann omvändelse kan vi inte hindras från att vittna."

Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, "Ett äkta vittnesbörd", Liahona, nov 2004, s 41.

svar. Han berättade också vad han hade lärt sig för sina föräldrar. Snart studerade Kents familj evangeliet och träffade missionärerna. Det dröjde inte länge förrän hela familjen döptes och konfirmerades som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Fastän det har gått många år sedan dess är Kent och

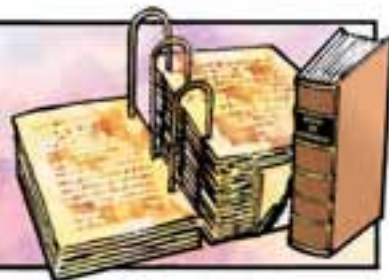
jag fortfarande goda vänner. Vi verkade båda som heltidsmissionärer och vi gick på Brigham Young-universitetet tillsammans. Jag är så glad jag tog tillfället i akt och berättade om evangeliet för min vän. ●

FRÅN PROFETEN JOSEPH SMITHS LIV

Inspiration till en profet

I november 1833 hade de flesta av kyrkans medlemmar i Jackson County i Missouri förföljts och drivits bort från sina hem.

År 1834 befallde Herren Joseph Smith att organisera en grupp medlemmar som skulle marschera från Kirtland i Ohio till Jackson County i Missouri. Gruppen kallades Sions här.

Jag behöver alla män som kan komma. Vi ska marschera till Jackson County och ta tillbaka området som togs ifrån oss.

Över 200 personer gick över 145 mil. Det var ofta som de inte hade tillräckligt med mat eller vatten. Några av männen valde att bråka och kritisera profeten.

Jag är trött på att gå så här mycket. Vi förtjänar bättre mat.

Jag trodde inte att det här skulle vara så svårt.

Jag saknar min hustru och mina barn.

En dag när hären gick över ett träsk fastnade en av vagnarna.

Den sitter fast.

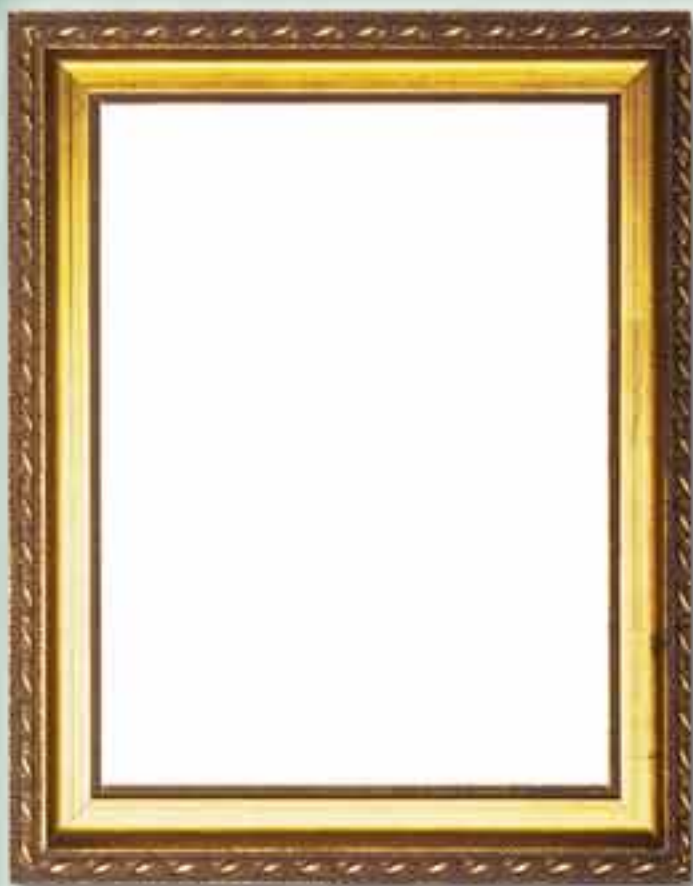
Jag klarar inte det här längre. Jag går hem.

Ge inte upp, män. Ta tag i det här repet och dra.

Profeterna lär mig hur jag kan stärka min familj

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjännares röst, ty det är detsamma." (L&F 1:38)

CHERYL ESPLIN

Familjen är instiftad av Gud. Innan vi föddes levde vi som andesöner och andedöttrar till vår himmelske Fader. När det var dags för oss att komma till jorden planerade vår himmelske Fader att vi skulle få komma till en familj. Han visste att familjen var det bästa sättet att hjälpa oss förbereda oss för att återvända och bo hos honom.

Vår himmelske Fader kallar profeter att vittna om Jesus Kristus och att undervisa om hans evangelium. Profeter hjälper familjer veta vad de behöver göra för att vara lyckliga och kunna återvända för att bo hos honom.

Vi kan läsa om profeternas lärdomar i skrifterna. Vi kan lyssna på profeten under generalkonferenserna. Om vi lyssnar noga kan vi lära oss det som vår himmelske Fader vill att vi ska lära oss. När vi följer profetens råd stärks vår tro. Vi kan då hjälpa till att stärka vår familj.

Aktivitet

Ta ut sidan LS8 från tidningen och klistra upp den på tjockt papper. När du lyssnar på profeten under generalkonferensen nästa månad kan du lyssna efter vad han undervisar om som kan stärka din familj. I ramarna kan du rita bilder av dig och din familj där ni gör något som profeten har undervisat om. Sätt upp bilderna på en plats där de kan påminna dig och din familj om vad profeten har sagt.

Förslag till samlingsstunden

1. Profeterna i Mormons bok lär mig hur jag kan stärka min familj. Säg att profeterna i Mormons bok såg vår dag och de faror som vår familj skulle ställas inför. Profeterna i Mormons

bok lär oss vad vi ska göra för att skydda och stärka vår familj. Med hjälp av namnskyltar eller enkla kläder kan du låta barnen dramatiska berättelser om profeter i Mormons bok som undervisar om principer som stärker vår familj. (Se "Dramatiseringar", Undervisning: Den högsta kallelsen [2000], s 164–165.) Till exempel: Berättelsen om när Lehi lämnar Jerusalem med sin familj, med betoning på Lehis lydnad mot Herrens bud. (Se 1 Nephi 2:1–7.) Låt barnet som föreställer Lehi läsa 2 Nephi 1:4 och samtala sedan med barnen om vad som blev resultatet av Lehis lydnad. Fråga: Om Herren skyddade och välsignade Lehis familj för att de var lydiga, vad gör då Herren när er familj är lydig? (Han skyddar och välsignar er familj.) Dramatisera berättelsen om när Alma ber för sin son Alma den yngre. (Se Mosiah 27:8–37.) Samtala om hur vår familj kan bli stärkt av att vi ber för våra familjemedlemmar. Uppmuntra barnen att titta efter andra profeter i Mormons bok som de kan följa.

2. Profeten vi har i dag lär mig hur jag kan stärka min familj. Hjälp barnen lära sig följande utantill: "Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjännares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38; se "Utantillläring", Undervisning: Den högsta kallelsen, s 181–182.) Säg att du ska beskriva en av Herrens tjänare. Låt dem räcka upp handen när de vet vem det är: Han arbetade i tryckeribranschen. Hans andranamn börjar på S som står för Spencer. Han är kyrkans 16:e president. Han är den levande profeten på jorden i dag. Visa en bild av president Thomas S Monson. Säg att när han talar så är det som om Herren talar. Skriv följande ord på tavlan och låt barnen säga orden: "President Monson lär mig hur jag kan stärka min familj." Ge varje klass ett citat av president Monson som lär oss hur vi kan stärka vår familj. (Se konferensnummer av Liahona.) Låt barnen samtala med sin lärare om vad de kan göra för att följa den lärdomen. Be ett barn i varje klass att berätta om lärdomen. Sjung "Tack, Gud, att profeter du sänder". (Psalmer, nr 10) Bär vittnesbörd om att när vi följer den levande profeten så följer vi Herren. ●

Lucy blir tröstad

"[Hjälparen] ... fyller oss med hopp och fullkomlig kärlek." (Moroni 8:26)

JULIANNE DONALDSON

Baserad på en sann berättelse

Lucy satt ihopkrupen i ett hörn av sitt rum när hennes mamma kom in för att säga godnatt.

"Vad gör du där borta Lucy?" frågade mamma.

"Jag ville bara vara ensam och tänka", sade Lucy och gömde ansiktet i sin favoritfilt — den gula med blommor som hennes mamma hade haft när hon var liten.

"Vill du prata om det?" frågade mamma och satte sig i gungstolen.

Lucy nickade och kröp upp i mammas knä. "Jag tänkte på mormor Eliza", sade hon tyst och gned ögonen mot filten.

"Jaha", sade mamma och gungade lätt på gungstolen. "Du vet att mormor Eliza är i himlen nu. Jag tror att hon är mycket lycklig där."

Lucy snyftade till. "Jag vet", sade hon. "Men jag saknar henne, och jag är ledsen att hon är borta."

"Jag saknar henne också", sade mamma medan hon smekte Lucy över håret. "Vi kan väl be om det?"

"Okej", sade Lucy. Med mammas hjälp bad Lucy: "Käre himmelske Fader, jag är ledsen för att mormor Eliza dog, och jag

saknar henne. Men jag vet att hon är i himlen och att hon är lycklig, och jag vet att jag kommer att se henne igen när hon har uppstått. Hjälp mig att inte vara så ledsen. I Jesu Kristi namn, amen."

När Lucy hade sagt "amen" satt hon tyst en stund. Sedan fick hon en idé. "Jag vet vad jag ska göra! Moster Emma talade om att hon blir glad av att sjunga primärsånger. Det kanske vi ska göra!"

"Det låter som en bra idé", sade mamma.

Lucy och mamma sjöng tillsammans. "Jag är Guds lilla barn", "Jag längtar så till templet" och "Jag vill gärna likna Jesus". När de var klara sade Lucy: "Jag känner mig glad nu, mamma."

"Den Helige Anden hjälpte dig veta vad du skulle göra för att bli gladare", sade mamma.

Lucy log. "Jag vet. Vår himmelske Fader besvarade vår bön." När Eliza tänkte på mormor nu så kände hon det som om hennes favoritfilt virades om hennes hjärta. Hon hade blivit tröstad.

"Jag älskar dig, mamma", viskade Lucy innan hon somnade. "Och jag älskar mormor Eliza också." ●

"Oftast kommer svaren på våra böner som en fridfull känsla. De kommer som en känsla av visshet. De kommer som en känsla av att vår himmelske Fader känner dig och mig personligen och att han vill välsigna oss."

Vicki F Matsumori, andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap, "Answers to Prayers", Friend, nov 2006, s 9.

Möte med missionärerna

ARIE VAN DE GRAAFF

De här missionärerna ska gå tillbaka till en lägenhet för att träffa en familj som vill veta mer om evangeliet. Men missionärerna har glömt lägenhetsnumret. Kan du hjälpa dem hitta dörren de letar efter? ●

Missionsförberedelser

VAL CHADWICK BAGLEY

Det finns saker du kan göra redan nu för att förbereda dig för att bli missionär en dag. För att få veta vad du kan göra ska du läsa början på varje mening och fylla i resten med rätt ord från listan i mitten.

Studera _____.

Gå till _____.

Lära dig att _____.

Lära dig att _____.

språk
laga mat
spara
vittnesbörd
skrifterna
kyrkan
stryka
tvätta

Bära ditt _____.

Börja _____.

Lära dig att _____.

Lära dig ett nytt _____.

Hur man behandlar andra

"Tjäna varandra i kärlek." (Gal 5:13)

*Från en intervju med
äldste Francisco J. Viñas
i de sjuttios kворum,
som just nu verkar
som president för
Stillahavsområdet;
av Sarah Cutler*

Hur bygger man upp en evig familj? Det första steget är att lyssna på sina föräldrar. Mina föräldrar döptes 1951 när jag var fyra år gammal. De var bland de första medlemmarna i kyrkan i Uruguay.

Av mina föräldrar lärde jag mig hur man behandlar andra människor. De lärde mig att sträcka mig ut mot alla, även dem som inte var från vårt land eller hade vår kultur. En gång kom en norsk båtkapten till Uruguay. Han kom ensam, utan sin familj. Min familj bjöd hem honom för att bo i vårt hem. Det var redan många som bodde i vårt lilla hus, men vi tog in en till.

Jag lärde mig en enkel princip i Jesu Kristi evangelium genom att se mina föräldrar ta hand om andra: Var vänlig mot andra, behandla dem väl och döm dem inte. Var snäll, och hjälp människor när de behöver det.

Jag såg också hur mina föräldrar tjänade

i kyrkan och hur de hjälpte missionärerna. Innan jag kallades som prästadömsledare hade jag redan fått bra undervisning hemma av mina föräldrar.

Ju tidigare i livet du börjar leva efter evangeliet, desto bättre blir livet. En dag kommer du att kunna föra samma evangeliebudskap och arv vidare till dina barn och sedan till deras barn. Du kan starta en ny generation av en evig familj om du lär dig evangeliets grundläggande principer.

Mina föräldrars exempel var ett stort arv för mig och min familj. Jag hoppas det fortsätter att vara det för alla kommande generationer. Min fru och jag har en mycket bra relation till våra barn. Vi har försökt hjälpa dem förstå vad mina föräldrar lärde mig, att om man älskar andra och hjälper dem så blir man välsignad. Våra barn har haft många prövningar men alla har beseglats i templet. De är aktiva i kyrkan och vi hoppas att de för det här arvet vidare till nästa generation.

Mina barnbarn är den fjärde generationen av vår familj i kyrkan. Vi hoppas att vi kan förmedla samma förmåga till dem att acceptera andra, hjälpa dem och

upplyfta dem. Vi arbetar på att få en familj som är grundad på tro på Jesus Kristus och på ett starkt vittnesbörd om hans evangelium. ●

PROFETERNA LÄR MIG HUR JAG KAN STÄRKA MIN FAMILJ.

”Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma.” (L&F 1:38)

Den goda delen, av Elspeth Young

"Maria ... satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord.

Marta däremot var helt upptagen med allt som skulle ställas i ordning ...

Herren ... [sade]: 'Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket.

Men bara ett är nödvändigt. Maria har valt den goda delen, och den skall inte tas ifrån henne.'"

(Luk 10:39–42)

"Genom ditt sätt att leva är du ett ljus för dem som befinner sig i mörker eftersom du är ett levande vittne om evangeliets fullhet", skriver president Dieter F Uchtdorf till kyrkans kvinnor. "Var du än har planterats i denna vackra men ofta oroliga värld kan du vara den som hjälper de svaga, lyfter upp händerna som hänger ned och styrker de matta knäna." Se "Rättfärdiga kvinnors inflytande", s 2.